

# Laki

## luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

*kumotaan* luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 15 §:n 2 momentti, 7 luvun 6 a § ja 10 luvun 10 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 233/2021,

*muutetaan* 1 luvun 3 §:n 2 momentti, 4 ja 20 §, 2 a luvun otsikko, 1 §:n 2 momentin 3 kohta ja 3 momentti, 2 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti, 3 §:n 1 momentti, 4 ja 5 §, 3 luvun 1 §:n 7 momentti, 6 luvun 5 §, 7 luvun 1 §:n 1 ja 3 momentti, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 3 §:n 3 momentin 2 kohta, 4 §, 5 §:n 1—3 ja 6 momentti, 8 luvun 1 §:n 3 momentti, 3 §:n 1 momentti, 9 §:n 2 momentti, 9 luvun 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta, 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 3 momentti, 9 §, 12 §, 16 §:n 1 momentti, 19 §, 20 §:n 2 momentti, 23 §, 10 luvun 1 a §:n 2 momentti, 3 §:n 5 ja 7 momentti, 4 a §:n 2 ja 3 momentti, 4 b §:n 2 momentti, 4 d §:n 1 momentti, 4 e §:n 2, 3 ja 6 momentti, 7 §:n 6 momentti, 8 §:n 6 momentin 2 kohta ja 8 momentti, 10 §:n 2 momentti, 10 b §:n 4 momentin 2 kohta, 11 luvun 2 §, 3 §:n 2 momentti, 4 ja 5 §, 5 a §:n 1 momentti, 5 b §:n 1 momentti, 6 d §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 2, 13 ja 14 kohta, 13 §:n 1 ja 4 momentti, 17 luku, 18 luvun 4 ja 8 §, 10 §:n 1 momentti, 20 luvun 1 §:n 2 momentin 3 ja 7 kohta, 3 momentti, 4 momentin 1, 2, 4, 5, 8 ja 9 kohta ja 5 momentti sekä 22 luvun 2 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 a luvun otsikko, 1 §:n 2 momentin 3 kohta ja 3 momentti, 2 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti, 3 §:n 1 momentti, 4 ja 5 §, 7 luvun 2 §:n 1 momentti, 8 luvun 1 §:n 3 momentti, 9 luvun 16 §:n 1 momentti, 10 luvun 3 §:n 5 ja 7 momentti, 4 a §:n 2 ja 3 momentti, 4 b §:n 2 momentti, 4 d §:n 1 momentti, 4 e §:n 2, 3 ja 6 momentti, 8 §:n 6 momentin 2 kohta, 10 §:n 2 momentti, 10 b §:n 4 momentin 2 kohta, 11 luvun 3 §:n 2 momentti, 5 b §:n 1 momentti, 6 d §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 2, 13 ja 14 kohta sekä 13 §:n 1 ja 4 momentti laissa 233/2021, 7 luvun 5 §:n 2 momentti laissa 394/2019, 7 luvun 5 §:n 3 momentti osaksi laissa 394/2019, 9 luvun 2 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta laissa 611/2024, 10 luvun 1 a §:n 2 momentti laissa 152/2022, 11 luvun 2 § laeissa 233/2021 ja 611/2024, 11 luvun 5 a §:n 1 momentti ja 20 luvun 1 §:n 2 momentin 7 kohta ja 5 momentti laissa 1199/2014, 18 luvun 8 § osaksi laissa 233/2021 sekä 20 luvun 1 §:n 2 momentin 3 kohta laissa 854/2016, sekä

*lisätään* 1 lukuun uusi 21 ja 22 §, 2 a luvun 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 3 ja 4 momentti, lakiin uusi 3 a luku, 7 lukuun uusi 4 a—4 e §, 9 lukuun uusi 3 a ja 3 b §, 10 §:ään uusi 4 momentti, 14 §:ään uusi 5 momentti ja lukuun uusi 17 a §, 10 lukuun uusi 1 c §, 10 luvun 4 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 6 momentti, 7 §:ään uusi 7 ja 8 momentti, 8 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1199/2014, 233/2021 ja 993/2024, uusi 9 ja 10 momentti, 10 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 6 ja 7 momentti, 11 lukuun uusi 2 a, 2 b, 4 a ja 4 b §, 6 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 3—5 momentti, 6 c §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 4 ja 5 momentti, 6 d §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 5 momentti, 10 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 1199/2014 ja 233/2021, uusi 15—18 kohta, 10 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1199/2014 ja 233/2021, uusi 2 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 18 lukuun uusi 4 a—4 c, 8 a ja 14—17 §, 20 luvun 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1199/2014, 854/2016 ja 448/2017, uusi 8—10 kohta, 4 momenttiin uusi 10—15 kohta, 1 §:ään siitä lailla 1280/2015 kumotun 6 momentin tilalle uusi 6 momentti seuraavasti:

HE 22/2026 vp  
TaVM 20/2026 vp  
EV 100/2026 vp

## 1 luku

### Yleiset säännökset

#### 3 §

##### *Valvonta*

-----  
Poiketen siitä, mitä 1 momentissa ja 4 §:ssä säädetään, 3, 3 a ja 6—11 luvun säännösten ja niiden nojalla annettujen säädösten noudattamista valvoo Euroopan keskuspankki, jäljempänä *EKP*, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013, jäljempänä *YVM-asetus*, nojalla niissä luottolaitoksissa, joiden valvonta on YVM-asetuksen mukaisesti siirretty EKP:lle. Finanssivalvonnan ja EKP:n toimivallan jaosta 3 luvussa tarkoitettussa luottolaitoksen osakkeen- ja osuudenomistajien sopivuuden arvioinnissa, 4 luvun mukaisessa toimiluvan myöntämisessä ja 10 luvun 4 §:n mukaisessa muuttuvan lisäpääomavaatimuksen asettamisessa sekä EKP:n oikeudesta määrätä 20 luvussa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia EU:n vakavaraisuusasetuksen rikkomisesta säädetään YVM-asetuksessa.  
-----

#### 4 §

##### *Konsolidointiryhmän valvonnasta vastaava viranomainen*

Jos konsolidointiryhmän emoyrityksenä oleva yhteisö on luottolaitos, konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavana viranomaisena toimii konsolidointiryhmän emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen kotivaltiona olevan ETA-valtion toimivaltainen valvontaviranomainen.

Jos konsolidointiryhmän emoyhteisö on omistusyhteisö tai sijoituspalveluyritys, konsolidointiryhmän luottolaitosvalvonnasta vastaavana viranomaisena toimii:

1) konsolidointiryhmään kuuluvan ainoan luottolaitoksen kotivaltiona olevassa ETA-valtiossa toimivaltainen luottolaitosten valvontaviranomainen;

2) konsolidointiryhmään kuuluessa useita luottolaitoksia taseen loppusummalta suurimman luottolaitoksen kotivaltiona olevassa ETA-valtiossa toimivaltainen luottolaitosten valvontaviranomainen.

Konsolidointiryhmän määräytyessä EU:n vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 3 tai 6 kohdan soveltamisen perusteella konsolidoidusta luottolaitosvalvonnasta vastaavana viranomaisena toimii taseen loppusummalta suurimman konsolidointiryhmään kuuluvan luottolaitoksen kotivaltiona olevassa ETA-valtiossa toimivaltainen luottolaitosten valvontaviranomainen.

Edellä 1—3 momentista poiketen konsolidoidusta valvonnasta vastaavana viranomaisena toimii se ETA-valtiossa oleva viranomainen, joka valvoo konsolidointiryhmässä yksilöllisellä tasolla luottolaitoksia, joiden yhteenlaskettu tase muodostaa enemmistöosuuden konsolidointiryhmään kuuluvien luottolaitosten yhteenlasketusta taseesta.

Konsolidointiryhmään kuuluvia luottolaitoksia valvovat viranomaiset voivat yhteisellä päätöksellä nimetä toimivaltaisen viranomaisen konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavaksi viranomaiseksi edellä 1—3 momenteissa säädettyistä perusteista poikkeavalla tavalla, jos näiden perusteiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon konsolidointiryhmään kuuluvien luottolaitosten asema ja niiden toiminnan merkitys kussakin jäsenvaltiossa, tai konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavan viranomaisen nimeäminen

poikkeavalla tavalla on tarpeen valvonnan jatkuvuuden kannalta. Toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä ilmoitettava Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle tässä momentissa tarkoitetuista päätöksistä.

Talletuspankkien yhteenliittymän valvonnasta yhteenliittymän konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella säädetään talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa.

## 20 §

### *Luottolaitoksen johtoa koskevat määritelmät*

*Ylimmällä johdolla* tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen hallitusta ja liiketoiminnasta vastaavaa johtoa. Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, jolle on annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä, hallintoneuvosto rinnastetaan tätä lakia sovellettaessa hallitukseen.

*Liiketoiminnasta vastaavalla johdolla* tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen toimitusjohtajaa sekä sellaisia luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmässä liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluviksi henkilöiksi määriteltyjä toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia henkilöitä, jotka toimitusjohtajan ohella tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa.

*Toimivalla johdolla* tarkoitetaan liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvan henkilön välittömässä alaisuudessa toimivaa henkilöä, joka vastaa luottolaitoksen päivittäisestä johtamisesta.

*Avainhenkilöllä* tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen palveluksessa olevaa henkilöä, jolla on merkittävää vaikutusvaltaa luottolaitoksen johtamisessa, mutta joka ei kuulu luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon. Avainhenkilönä on pidettävä ainakin luottolaitoksen talousjohtajaa, riskienvalvontatoiminnasta vastaavaa henkilöä, säännösten ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaavasta toiminnasta vastaavaa henkilöä ja sisäisestä tarkastuksesta vastaavaa henkilöä, jollei tällaista henkilöä katsota kuuluvaksi luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon.

## 21 §

### *Kryptovara*

*Kryptovaralla* tarkoitetaan tässä laissa kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114, jäljempänä *EU:n kryptovaramarkkina-asetus*, 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tarkoitettua kryptovaraa, joka ei ole digitaalista keskuspankkirahaa.

## 22 §

### *ETA-valvontaviranomainen*

*ETA-valvontaviranomaisella* tarkoitetaan tässä laissa Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 6 §:n 5 kohdassa tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista.

## 2 a luku

### **Omistusyhteisöt**

## 1 §

### *Omistusyhteisön luvanvaraisuus*

Omistusyhteisö voi kuitenkin hakea Finanssivalvonnalta vahvistuksen sille, ettei 1 momentissa tarkoitettua lupaa tarvita. Omistusyhteisön on tällöin täytettävä seuraavat edellytykset:

3) omistusyhteisön tytäryhteisönä toimiva luottolaitos tai tytäryhteisönä toimiva omistusyhteisö, joka on saanut 1 momentissa tarkoitettua lupaa, on nimetty vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämistä ja sillä on kaikki tarpeelliset keinot ja valtuudet velvoitteiden tehokkaaseen hoitamiseen;

Jos hakemus 1 momentissa tarkoitettua omistusyhteisön luvasta tai 2 momentissa tarkoitettua vahvistuksesta on samanaikaisesti käsitellyssä 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua toimilupahakemuksen taikka 3 luvun 1 §:ssä tai 3 a luvun 1 §:n 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen kanssa, Finanssivalvonnan on sovittava yhteen toimintansa samanaikaisten käsittelyiden osalta. Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:n 2 momentissa tarkoitettu 60 arkipäivän käsittelyaika keskeytetään, kunnes tämän luvun mukainen lupakäsittely on saatu päätökseen. Finanssivalvonnan tulee sovittaa toimintansa yhteen tarvittaessa konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavan kanssa tai toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa.

### 2 §

#### *Omistusyhteisöä koskevan luvan myöntämisen edellytykset*

Omistusyhteisön lupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että:

1) konsolidointiryhmän organisaatio on asianmukainen ja tehokas varmistamaan tämän lain ja EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisten vaatimusten noudattamisen konsolidoidulla tai alakonsolidoidulla tasolla;

Finanssivalvonnan on tehtävä 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa ja 2 momentissa tarkoitettua vahvistusta koskeva päätös neljän kuukauden kuluessa lupahakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset.

### 3 §

#### *Lupaedellytysten valvonta*

Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta, sen on seurattava säännöllisesti, täyttääkö omistusyhteisö 1 §:n 2 momentissa tai 2 §:ssä säädetyt edellytykset. Jos omistusyhteisö ei täytä edellytyksiä, sen on haettava 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa. Finanssivalvonta voi tällöin lisäksi ryhtyä 11 luvussa tai Finanssivalvonnasta annetun lain 3 ja 4 luvussa säädettyihin toimenpiteisiin. Jos omistusyhteisönä on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, toimenpiteissä on otettava huomioon vaikutukset ryhmittymän toimintaan. Finanssivalvonta voi myös väliaikaisesti nimetä konsolidointiryhmän jonkin toisen omistusyhteisön tai luottolaitoksen vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämistä.

Finanssivalvonnan on ylläpidettävä vähintään vuosittain päivitettävää luetteloa verkkosivuillaan omistusyhteisöistä, jotka ovat saaneet 2 §:ssä tarkoitetun omistusyhteisön luvan tai 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun vahvistuksen. Luettelossa tulee ilmoittaa vahvistuksen saaneiden yhteisöjen osalta se yhteisö, joka on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoidulla tasolla.

Finanssivalvonnan on tarkasteltava vähintään vuosittain laitosten emoyrityksiä varmistaakseen, että omistusyhteisöjen kriteerit täyttävät yritykset on tunnistettu asianmukaisesti. Jos kyseiset emoyritykset sijaitsevat muissa jäsenvaltioissa, Finanssivalvonnan tulee tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkastelua suorittaessaan.

#### 4 §

##### *Omistusyhteisöön sovellettavat säännökset*

Mitä tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksista, sovelletaan konsolidoitujen vaatimusten osalta myös:

- 1) 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuun luvanvaraiseen omistusyhteisöön;
- 2) 1 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun luottolaitokseen;
- 3) 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön.

Finanssivalvonta voi tapauskohtaisesti sallia, että 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun vahvistuksen saanut omistusyhteisö jätetään konsolidoinnin ulkopuolelle, jos:

- 1) konsolidoinnin ulkopuolelle jättäminen ei vaikuta tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen tai ryhmän valvonnan tehokkuuteen;
- 2) omistusyhteisöllä ei ole muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia kuin oman pääoman ehtoinen sijoitus tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa omistusyhteisössä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on; ja
- 3) omistusyhteisö ei käytä merkittävästi velkarahoitusta eikä sillä ole omistuseriä, jotka eivät liity sen omistukseen tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa omistusyhteisössä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on.

#### 5 §

##### *Omistusyhteisöä koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä*

Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta ja omistusyhteisö on sijoittautunut toiseen ETA-valtioon, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tämän omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteinen päätös 1—3 §:n ja 4 §:n 3 momentin soveltamisesta. Finanssivalvonnan on tällöin laadittava arviointi 1—3 §:ssä ja 4 §:n 3 momentissa tarkoitetusta luvasta, vahvistuksesta, konsolidoinnin ulkopuolelle jättämisestä tai valvontatoimenpiteistä ja annettava tämä arviointi omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomaiselle.

Yhteiseen päätökseen on pyrittävä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomainen on vastaanottanut arvioinnin.

Tarvittaessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta vastaavalta valvontaviranomaiselta on saatava suostumus tässä pykälässä tarkoitettuja päätöksiä varten.

Jos yhteistä päätöstä ei ole saavutettu erimielisyyksien vuoksi sen jälkeen, kun Finanssivalvonta on toimittanut 1 momentissa tarkoitetun arvion omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomaiselle, asia on saatettava 2 momentissa tarkoitetun

kahden kuukauden kuluessa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Jos 3 momentissa tarkoitettua suostumusta ei ole saatu, asia on saatettava lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi. Yhteisen päätöksen on oltava Euroopan pankkiviranomaisen antaman päätöksen mukainen.

Mitä tässä pykälässä säädetään yhteisestä päätöksestä, sovelletaan, jos Finanssivalvonta toimii omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomaisena ja konsolidointiryhmän valvonnasta vastaa toisen jäsenmaan viranomainen.

### 3 luku

## Oikeus omistaa luottolaitoksen osakkeita tai osuuksia

### 1 §

#### *Osakkeiden ja osuuksien hankintaa ja luovutusta koskeva ilmoitusvelvollisuus*

---

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin ilmoituksiin liitettävistä tiedoista voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella. Ilmoituksista säädetään lisäksi Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavissa teknisissä standardeissa.

### 3 a luku

## **Yritysjärjestelyjen, merkittävän omistusosuuden hankkimisen sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksen valvonta**

### 1 §

#### *Ilmoitusvelvollisuus Finanssivalvonnalle*

Luottolaitoksen on kirjallisesti ilmoitettava Finanssivalvonnalle etukäteen, jos se:

1) luovuttaa tai vastaanottaa varoja tai velkoja, jotka ovat merkittäviä 3 §:ssä tarkoitettulla tavalla;

2) hankkii toisesta yrityksestä omistusosuuden, joka on merkittävä 4 §:ssä tarkoitettulla tavalla tai luopuu tällaisesta omistusosuudesta;

3) on osallisena sulautumisessa tai jakautumisessa, jäljempänä tässä luvussa *yritysjärjestely*.

Edellä 1 momentin 3 kohdan mukainen ilmoitus on tehtävä ennen velkojille annettavan kuulutuksen hakemista.

Jos luottolaitos hankkii merkittävän omistusosuuden toisesta luottolaitoksesta 3 luvussa tarkoitettulla tavalla, sovelletaan lisäksi mainitun luvun säännöksiä.

Luottolaitoksen on ilmoituksessa annettava tieto omistusosuuden, varojen tai velkojen suuruudesta sekä muut asiaankuuluvat ja merkitykselliset tiedot, jotka ovat tarpeellisia 5 ja 6 §:ssä säädetyn arvioinnin suorittamiseksi. Finanssivalvonta voi pyytää tarvittavia lisätietoja arviointien suorittamiseksi.

Ilmoituksen sisällöstä ja siihen liitettävistä selvityksistä säädetään lisäksi Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavissa teknisissä standardeissa. Ilmoitusmenettelystä, arviointimenettelystä tarvittavista tiedoista ja ilmoitusmenettelystä noudatettavista määräajoista säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella.

### 2 §

### *Säännösten soveltaminen omistusyhteisöihin ja keskusyhteisöihin*

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan vastaavasti 2 a luvun 1 §:ssä tarkoitettuun luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöön, jollei erikseen ole toisin säädetty.

#### 3 §

##### *Merkittävät varat ja velat*

Omaisuseriä tai velvoitteita on pidettävä merkittävänä, jos järjestelyssä luovutettavat omaisuserät tai velvoitteet muodostavat vähintään 10 prosenttia luovuttajana tai luovutuksensaajana olevan luottolaitoksen, omistusyhteisön tai keskusyhteisön tasearvosta, tai jos luovuttaja ja luovutuksensaaja kuuluvat samaan konserniin, 15 prosenttia tasearvosta. Jos luovuttajana on konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimiva omistusyhteisö tai keskusyhteisö, tässä momentissa säädetty prosenttiosuudet lasketaan konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen seuraavia omaisuseriä tai velvoitteita ei kuitenkaan oteta huomioon omaisuserien tai velvoitteiden merkittävyyden arvioinnissa:

- 1) luovutuksen kohteena olevat järjestämättömät saatavat;
- 2) luottosaatavien tai muiden omaisuserien luovuttaminen kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetussa laissa tai katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettuihin katepooleihin;
- 3) luottosaatavien tai muiden omaisuserien luovuttaminen arvopaperistamistarkoituksiin;
- 4) kriisinratkaisumenettelyn yhteydessä luovutettavat omaisuserät tai velvoitteet.

#### 4 §

##### *Merkittävä omistusosuus*

Omistusosuutta on pidettävä merkittävänä, jos sen arvo on vähintään 15 prosenttia hankkivan luottolaitoksen omista varoista tai konsolidoiduista omista varoista. Jos omistusosuuden hankkijana on omistusyhteisö tai keskusyhteisö, omistusosuutta on pidettävä merkittävänä, jos sen arvo on vähintään 15 prosenttia konsolidoiduista omista varoista.

#### 5 §

##### *Merkittävän omistusosuuden hankinnan arviointimenettely*

Finanssivalvonnan on arvioitava 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua hankintaa koskevan ilmoituksen johdosta, kykeneekö ilmoitusvelvollinen luottolaitos järjestämään toimintansa vakaalla ja luotettavalla tavalla ja millaisia riskejä hankinnan tekevään luottolaitokseen hankinnan johdosta kohdistuu. Arviointi on suoritettava seuraavilla perusteilla:

- 1) kykeneekö ilmoitusvelvollinen luottolaitos noudattamaan tässä laissa ja tämän lain nojalla annetuissa säädöksissä ja määräyksissä, EU:n vakavaraisuusasetuksessa, luottolaitosdirektiiviin perustuvissa säädöksissä ja soveltuvin osin muussa Euroopan unionin lainsäädännössä tai sen täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä luottolaitoksen taloudelliselle asemalle, riskienhallinnalle ja toiminnan järjestämiselle säädettyjä vaatimuksia;

2) onko perusteltua syytä epäillä, että hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen tai että ehdotettu hankinta voisi lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskiä.

Finanssivalvonnan on lisäksi kuultava toimivaltaista valvontaviranomaista, joka vastaa kyseisen luottolaitoksen osalta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, jollei kyseinen viranomainen ole Finanssivalvonta. Tällaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisesta omistusosuuden hankinnan vastustamisesta 30 arkipäivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan on otettava hankinnan vastustamista koskeva ilmoitus huomioon tässä pykälässä tarkoitettussa arvioinnissa.

Arviointimenettelystä ja arviointimenettelyssä noudatettavista määräajoista sekä arvioinnin perusteista annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella. Lisäksi Finanssivalvonta voi antaa täydentäviä teknisluonteisia määräyksiä arviointimenettelyn käytännön toteutuksesta ja arviointimenettelyssä vaadittavien tietojen toimittamisesta. Arviointimenettelystä ja arvioinnin perusteista säädetään lisäksi Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavissa teknisissä standardeissa. Finanssivalvonnan on julkaistava arviointiperusteet, joiden on oltava oikeasuhtaisia ja asianmukaisia omistusosuuden hankinnan luonne huomioiden.

## 6 §

### *Yritysjärjestelyn arviointimenettely*

Finanssivalvonnan on varmistaa yritysjärjestelyyn osallistuvien luottolaitosten toiminnan vakaus sekä ottaakseen huomioon yritysjärjestelystä aiheutuvat riskit, joille luottolaitos voi yritysjärjestelyn yhteydessä altistua, tehtävä arvio järjestelystä seuraavilla perusteilla:

- 1) yritysjärjestelyyn osallistuvien luottolaitosten maine;
- 2) yritysjärjestelyyn osallistuvien luottolaitosten taloudellisen toiminnan vakaus ottaen huomioon erityisesti niiden harjoittaman liiketoiminnan luonne;
- 3) kykeneekö yritysjärjestelyyn osallisena oleva luottolaitos arvioidusti noudattamaan tässä laissa ja tämän lain nojalla annetuissa säädöksissä ja määräyksissä, EU:n vakavaraisuusasetuksessa, luottolaitosdirektiiviin perustuvissa säädöksissä ja soveltuvin osin muussa Euroopan unionin lainsäädännössä tai sen täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä luottolaitoksen taloudelliselle asemalle, riskienhallinnalle ja toiminnan järjestämiselle säädettyjä vaatimuksia ja velvoitteita;
- 4) yritysjärjestelyyn liittyvien suunnitelmien toteuttamiskelpoisuus ja mahdollistavatko suunnitelmat arvioidusti luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamisen terveeltä pohjalta;
- 5) onko perusteltua syytä epäillä, että yritysjärjestelyn yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen tai että suunniteltu yritysjärjestely voisi lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskiä.

Finanssivalvonnan on jatkuvasti valvottava yritysjärjestelyyn liittyvien suunnitelmien toteuttamista niiden täytäntöönpanoon saakka.

Finanssivalvonnan on lisäksi kuultava toimivaltaista valvontaviranomaista, joka vastaa kyseisen luottolaitoksen osalta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, jollei kyseinen viranomainen ole Finanssivalvonta. Tällaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisesta yritysjärjestelyn vastustamisesta 30 arkipäivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan on otettava yritysjärjestelyn vastustamista koskeva ilmoitus huomioon tässä pykälässä tarkoitettussa arvioinnissa.

Tässä pykälässä säädettyä arviointimenettelyä ei sovelleta, jos sulautumisen kaikki osapuolet kuuluvat samaan konserniin tai ovat saman talletuspankkien yhteenliittymän

jäsenluottolaitoksia. Finanssivalvonta voi kuitenkin arvioida tässä momentissa tarkoitetun sulautumisen, jos sillä on ennalta käytössä olevan tiedon pohjalta perusteltua aihetta epäillä, että sulautuminen vaarantaisi vastaanottavan luottolaitoksen taloudellista asemaa koskevien vaatimusten täyttymisen tai muut toimintaedellytykset yhdessä tai useammassa 1 momentissa tarkoitetussa osa-alueessa. Jos yritysjärjestelyn toteuttaminen edellyttää luottolaitoksen toimiluvan tai omistusyhteisön luvan myöntämistä, tässä pykälässä säädettyä yritysjärjestelyn arviointimenettelyä ei sovelleta.

Arviointimenettelystä ja arviointimenettelyssä noudatettavista määräajoista sekä arvioinnin perusteista annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella. Lisäksi Finanssivalvonta voi antaa täydentäviä teknisluonteisia määräyksiä arviointimenettelyn käytännön toteutuksesta ja arviointimenettelyssä vaadittavien tietojen toimittamistavasta. Arviointimenettelystä ja arvioinnin perusteista säädetään lisäksi Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavissa teknisissä standardeissa. Finanssivalvonnan on julkaistava arviointiperusteet, joiden on oltava oikeasuhtaisia ja asianmukaisia yritysjärjestelyn luonne huomioiden.

## 7 §

### *Viranomaisyhteistyö*

Jos merkittävän omistusosuuden hankinnan kohteena on omistusosuus luottolaitoksesta, vakuutusyhtiöstä, jälleenvakuutusyhtiöstä, sijoituspalveluyrityksestä tai omaisuushoito-yhtiöstä, jolle on myönnetty toimilupa tai muu toimintaa koskeva lupa Euroopan talousalueella, tai jos yritysjärjestelyn osapuolena on tällainen yritys, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä hankinnan kohteena olevan yrityksen valvontaviranomaisen kanssa 5 ja 6 §:ssä tarkoitetussa arviointimenettelyssä.

Jos yritysjärjestelyn toisena osapuolena tai yrityksenä, jonka omistusosuuden luottolaitos hankkii, on tässä pykälässä tarkoitettu toimiluvan tai muun luvan varainen yhteisö, Finanssivalvonnan on viipymättä toimitettava tällaisen yhteisön toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle arvioinnin kannalta olennaiset, asiaan vaikuttavat ja merkitykselliset tiedot yritysjärjestelyn tai merkittävän omistusosuuden hankinnan arviointia varten sen estämättä, mitä salassapidosta säädetään. Tiedot on annettava pyynnöstä tai oma-aloitteisesti.

Finanssivalvonnan on yhteistyössä muiden valvontaviranomaisten kanssa pyrittävä arviointia koskevissa päätöksissään johdonmukaisuuteen.

Viranomaisten välisestä yhteistyöstä annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella. Yhteistyöstä säädetään lisäksi Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavissa teknisissä standardeissa.

## 8 §

### *Finanssivalvonnan toimivalta vastustaa merkittävän omistusosuuden hankintaa tai yritysjärjestelyä*

Finanssivalvonta voi vastustaa 5 §:ssä tarkoitetun arvion perusteella 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua merkittävän omistusosuuden hankintaa ja 6 §:ssä tarkoitetun arvion perusteella mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettua yritysjärjestelyä, jos sille on perusteltu syy ottaen huomioon 5 ja 6 §:ssä säädetty arviointiperusteet, tai jos ilmoituksen tekijä ei ole toimittanut Finanssivalvonnan edellyttämiä lisätietoja.

## 9 §

### *Arviointimenettelyä koskeva päätös*

Finanssivalvonnan on annettava kirjallinen päätös merkittävän omistusosuuden hankinnan vastustamisesta kahden arkipäivän kuluessa arvioinnin valmistumisesta, kuitenkin viimeistään valtiovarainministeriön asetuksella säädettävässä arviointimenettelyn määräajassa. Muussa tapauksessa hankinta katsotaan hyväksytyksi. Finanssivalvonta voi asettaa myönteiseen päätökseen voimassaoloajan, jonka aikana merkittävän omistusosuuden hankinta on tehtävä ja pidentää voimassaoloaikaa tarvittaessa.

Finanssivalvonnan on annettava yritysjärjestelyyn liittyvä päätös kahden arkipäivän kuluessa arvioinnin valmistumisesta, kuitenkin viimeistään valtiovarainministeriön asetuksella säädettävässä arviointimenettelyn määräajassa. Yritysjärjestelyä ei saa panna täytäntöön ennen kuin Finanssivalvonta on antanut siitä myönteisen päätöksen. Finanssivalvonta voi asettaa myönteiseen päätökseen voimassaoloajan, jonka aikana yritysjärjestely on pantava täytäntöön.

Jos yritysjärjestelyyn osallistuvat yhteisöt kuuluvat samaan konserniin tai talletuspankkien yhteenliittymään, järjestely katsotaan hyväksytyksi, jos Finanssivalvonta ei ole kirjallisesti vastustanut järjestelyä 2 momentissa tarkoitetussa määräajassa.

## 6 luku

### **Sivuliikkeen perustaminen, palvelujen tarjoaminen ja kotipaikan siirto ulkomaille**

#### 5 §

##### *Luottolaitoksen tytär- tai omistusyhtiönä olevan rahoituslaitoksen sijoittumisoikeus ja palveluiden tarjoamisoikeus*

Luottolaitoksen tytär- tai omistusyhtiönä oleva suomalainen rahoituslaitos saa perustaa sivuliikkeen tai muutoin tarjota luottolaitosdirektiivin liitteessä 1 tarkoitettuja palveluja toiseen ETA-valtioon tässä pykälässä säädetyin edellytyksin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna rahoituslaitoksena pidetään rahoituslaitosta:

1) jonka emoyritys tai omistusyhtiöt ovat Suomessa toimiluvan saaneita luottolaitoksia, jotka yhdessä käyttävät vähintään 90 prosenttia rahoituslaitoksen osakkeiden tai osuuksien tuottamasta äänivallasta;

2) jonka toimintaa harjoitetaan tosiasiallisesti Suomessa;

3) joka kuuluu erityisesti kyseessä olevan toiminnan osalta tosiasiallisesti emoyhtiönä tai omistusyhtiönä olevan luottolaitoksen konsolidoidun valvonnan piiriin luottolaitosdirektiivin VII osaston 3 luvun sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, erityisesti mainitun asetuksen 92 artiklassa säädettyjen pääomavaatimusten, kyseisen asetuksen neljännen osan mukaisen suurten riskikeskittymien valvonnan sekä kyseisen asetuksen 89 ja 90 artiklassa säädettyjen omistusyhteyksiä koskevien rajoitusten osalta.

Rahoituslaitoksen emoyhtiönä ja omistusyhtiöinä toimivien luottolaitosten on osoitettava, että rahoituslaitosta johdetaan terveesti ja vakaasti. Rahoituslaitoksen emoyhtiönä ja omistusyhtiöinä olevien luottolaitosten on sitouduttava yhteisvastuullisesti vastaamaan rahoituslaitoksen velvoitteista. Tässä pykälässä tarkoitettun liiketoiminnan on oltava sallittua rahoituslaitoksen sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen perusteella.

Finanssivalvonnan on tarkastettava edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen edellytysten täyttyminen ja edellytysten täytyessä annettava siitä todistus asianomaiselle rahoituslaitokselle. Todistus on liitettävä palveluiden tarjoamista koskevaan ilmoitukseen.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu rahoituslaitos ei enää täytä tässä pykälässä säädettyjä vaatimuksia, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta sijoittautumisvaltion ETA-valvontaviranomaiselle. Tällöin rahoituslaitoksen toimintaan sijoittautumisvaltiossa sovelletaan kyseisen valtion lainsäädäntöä.

Muilta osin tässä pykälässä tarkoitettujen rahoituslaitosten sivuliikkeen perustamiseen ja palveluiden tarjoamiseen toiseen ETA-valtioon sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksen sivuliikkeen perustamisesta tai palveluiden tarjoamisesta toiseen ETA-valtioon.

Mitä tässä pykälässä säädetään rahoituslaitoksesta, koskee myös tällaisen rahoituslaitoksen tytäryritystä.

## 7 luku

### Hallinto ja ohjausjärjestelmät

#### 1 §

##### *Hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset*

Luottolaitoksella on oltava sen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden kattavat ja oikeasuhteiset hallinto- ja ohjausjärjestelmät, joilla varmistetaan luottolaitoksen johtaminen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti sekä se, että luottolaitoksen hallitus voi tehokkaasti valvoa luottolaitoksen johtamista.

Luottolaitoksen johtamisessa ja toiminnassa tehtävät on eriytettävä siten, että vältetään eturistiriidat, jotka voivat vaarantaa laitoksen johtamisen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti. Luottolaitoksen hallituksen puheenjohtaja ei saa samanaikaisesti toimia luottolaitoksen toimitusjohtajana.

#### 2 §

##### *Luottolaitoksen hallituksen kokoonpanoa ja työskentelyä koskevat vaatimukset*

Luottolaitoksen on käytettävä riittävästi voimavaroja luottolaitoksen hallituksen jäsenten kouluttamiseen ja perehdyttämiseen tehtävänsä, huomioiden myös 9 luvun 17 a §:ssä tarkoitettuihin ESG-tekijöihin liittyvät riskit ja vaikutukset sekä tietojärjestelmäriskit.

Hallituksen työ on järjestettävä siten, ettei hallituksen yksittäinen jäsen tai jäsenten vähemmistö epäasianmukaisesti tai luottolaitoksen edun vastaisesti vallitse hallituksen päätöksentekoa. Hallituksen yksittäisen jäsenen on toimittava tehtävässään siten, että hallitus voi täyttää tehtävänsä ja riippumattomasti valvoa johdon toimintaa.

#### 3 §

##### *Nimitysvaliokunta*

Nimitysvaliokunnan on avustettava hallitusta tai muuta hallituksen jäsenet valitsevaa elintä ainakin seuraavissa asioissa:

2) hallituksen kokoonpanon, hallituksen sekä sen yksittäisten jäsenten pätevyyden, hallituksen työskentelyn sekä hallituksen yksittäisten jäsenten työskentelyn arviointi;

#### 4 §

### *Luottolaitoksen ylimmän johdon ja avainhenkilöiden luotettavuus- ja riippumattomuusvaatimukset*

Luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvan ja avainhenkilön on oltava luotettava ja hyvämainen sekä toimittava tehtävässään rehellisesti. Luottolaitoksen hallituksen jäsenen on toimittava tehtävässään riippumattomasti. Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvalla on oltava kyky tehtävässään vaadittavaan itsenäiseen päätöksentekoon. Tässä momentissa tarkoitettuna henkilönä ei voi toimia alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa tai liiketoimintakiellossa.

Talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvan henkilön toimiminen samanaikaisesti yhteenliittymän keskusyhteisön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenenä ei sellaisenaan vaaranna 1 momentissa säädettyjen vaatimusten täyttymistä.

Luottolaitoksen on varmistettava, että sen ylin johto ja avainhenkilöt täyttävät ennen tehtävässä aloittamista ja koko tehtävässäoloajan tässä pykälässä säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 11 luvun 10 a §:ssä tarkoitettua asiamiestä ja kriisinratkaisuviranomaisen luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 7 luvun 7 §:ssä tarkoitettua asiamiestä.

Luotettavana ja hyvämaineisena ei pidetä sitä, joka on:

1) viiden arviota edeltäneen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen arviota edeltäneen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton 1 momentissa tarkoitettuun tehtävään; tai

2) muutoin kuin 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton luottolaitoksen ylimpään johtoon tai avainhenkilöksi.

Edellä 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on laskettava tuomion lainvoimaiseksi tulosta tehtävän vastaanottohetkeen. Jos tuomio ei ole saanut lainvoimaa, tuomittu voi kuitenkin jatkaa luottolaitoksen johtoon kuuluvan päätösvallan käyttämistä, jos sitä on hänen aikaisempi toimintansa, tuomioon johtaneet olosuhteet ja muut asiaan vaikuttavat seikat kokonaisuutena arvioiden pidettävä ilmeisen perusteltuna.

#### 4 a §

### *Luottolaitoksen ylimmän johdon ja avainhenkilöiden pätevyysvaatimukset*

Luottolaitoksen hallituksella on oltava kokonaisuutena riittävä osaaminen ja kokemus ymmärtääkseen luottolaitoksen toimintaa ja luottolaitoksen ottamia riskejä sekä luottolaitostoiminnan ja riskien vaikutuksia lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, huomioiden myös 9 luvun 17 a §:ssä tarkoitettut ESG-tekijät. Osaamisen ja kokemuksen on oltava riittävän monipuolista.

Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavalla johdolla on kokonaisuutena oltava riittävä osaaminen ja kokemus ymmärtääkseen luottolaitoksen toimintaa ja luottolaitoksen ottamia riskejä sekä luottolaitostoiminnan ja riskien vaikutuksia lyhyellä, keskipitkällä ja keskipitkällä aikavälillä huomioiden myös 9 luvun 17 a §:ssä tarkoitettut ESG-tekijät. Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvalla ja avainhenkilöllä on oltava tehtäviensä kannalta riittävä osaaminen ja kokemus.

Luottolaitoksen on varmistettava, että sen ylin johto ja avainhenkilöt täyttävät ennen tehtävässä aloittamista ja koko tehtävässäoloajan tässä pykälässä säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 11 luvun 10 a §:ssä tarkoitettua asiamiestä ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 7 luvun 7 §:ssä tarkoitettua kriisinratkaisuviranomaisen nimittämää asiamiestä.

#### 4 b §

### *Kelpoisuusvaatimusten arviointi*

Luottolaitoksen on arvioitava ylimpään johtoon kuuluvan ja avainhenkilön kelpoisuus ennen tehtävässä aloittamista ja säännöllisesti tehtävässäoloaikana. Kelpoisuusvaatimusten arvioinnissa on otettava huomioon 4 ja 4 a §:ssä ja muualla lainsäädännössä säädettyjen kelpoisuusvaatimusten ohella luottolaitoksen sisäiset toimintaperiaatteet, luottolaitosvalvontaan liittyvät valvonnalliset odotukset sekä sääntelyn soveltamista koskevat ohjeet.

Luottolaitoksen on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä Finanssivalvonnalle 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua ylimpää johtoa koskevista muutoksista tai uusista tiedoista, jos ilmoitusta ei tehdä 4 momentin perusteella, sekä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua avainhenkilöä koskevista muutoksista tai uusista tiedoista, jos kyseessä on luottolaitosdirektiivin 91 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettu yhteisö. Jos luottolaitos kuuluu talletuspankkien yhteenliittymään ja jäsenluottolaitokset tekevät ilmoitukset keskusyhteisölle, Finanssivalvonta voi sallia, että talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisö ilmoittaa ainoastaan Finanssivalvonnan määrittelemät keskeisimmät jäsenluottolaitoksien johtoa koskevat tiedot neljännesvuosittain Finanssivalvonnalle. Luottolaitoksen on pidettävä henkilön kelpoisuuteen liittyvät tiedot ajan tasalla. Luottolaitoksen on salassapitosäännösten estämättä toimitettava Finanssivalvonnalle sen pyynnöstä kelpoisuuteen liittyvät tiedot, jotka ovat välttämättömiä kelpoisuussäännösten noudattamisen valvonnassa. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tietojen toimittamisesta ja tietojen toimittamistavasta.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen luottolaitos saa arvioida hallituksen jäsenen kelpoisuuden vasta tehtävässä aloittamisen tai tehtävään nimittämisen jälkeen, jos hallituksen jäsenten enemmistö vaihtuu samanaikaisesti ja kelpoisuusarvion tekeminen ennen tehtävässä aloittamista tai nimittämistä jäisi hallituksesta eroavien jäsenten tehtäväksi.

Luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 1 d kohdassa tarkoitettua luottolaitoksen tai muun yhteisön on toimitettava hallituksen puheenjohtajaksi tai liiketoiminnasta vastaavaan johtoon lukeutuvaan tehtävään nimitettävää henkilöä koskeva ilmoitus Finanssivalvonnalle ilman aiheetonta viivytystä, kuitenkin viimeistään 30 päivää ennen tehtävässä aloittamista tai toimikauden alkamista. Ilmoitusmenettelystä ja ilmoitukseen liitettävistä selvityksistä annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella. Jos tässä momentissa tarkoitettua ja valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädettyä Finanssivalvonnalle toimitettua tietoja ei ole riittävät kelpoisuusvaatimusten täyttämisen valvomiseksi, Finanssivalvonta voi lykätä nimitettävän henkilön tehtävässä aloittamista, kunnes riittävät tiedot on toimitettu. Lykkäystä ei kuitenkaan voi tehdä, jos Finanssivalvonta arvioi, että tällaisia tietoja ei ole mahdollista toimittaa.

#### 4 c §

### *Kelpoisuusvaatimusten täyttymättä jääminen*

Jos 4 b §:ssä tarkoitettua arvioita pohjalta luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluva tai avainhenkilö ei täytä kelpoisuusvaatimuksia, luottolaitos ei saa nimittää henkilöä tehtävään. Jos arvio tehdään nimittämisen jälkeen tai henkilön jo aloitettua tehtävässään, luottolaitoksen on ryhdyttävä toimenpiteisiin henkilön erottamiseksi tai muutoin tehtävästä vapauttamiseksi tai muihin sellaisiin toimenpiteisiin, joilla varmistetaan kelpoisuusvaatimusten täyttäminen kyseisen tehtävän vaatimukset huomioiden.

Jos avainhenkilö ei täytä kelpoisuusvaatimuksia, luottolaitoksen on lisäksi ryhdyttävä muihin tarpeellisiin toimenpiteisiin varmistukseksi avainhenkilön tehtävien asianmukaisen hoitamisen. Avainhenkilöiden osalta 1 momentissa tarkoitettua toimenpiteet on toteutettava kohtuullisessa ajassa.

#### 4 d §

### *Omistusyhteisön ylimmän johdon ja avainhenkilöiden kelpoisuusvaatimukset*

Mitä 4 §:ssä säädetään luottolaitoksen ylimmän johdon ja avainhenkilöiden luotettavuus- ja pätevyysvaatimuksista ja 4 b §:ssä vaatimusten arvioinnista, sovelletaan myös konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimivaan 2 a luvun 1 §:n mukaiseen luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja mainitun luvun 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön sekä talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön.

Muun kuin 1 momentissa tarkoitettujen omistusyhteisön hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan on oltava hyvämaineinen, jolla on tehtäväänsä nähden riittävä osaaminen ja kokemus. Omistusyhteisön on varmistettava tässä momentissa säädettyjen kelpoisuusvaatimusten täyttyminen.

#### 4 e §

### *Yksilölliset tehtäväkuvaukset sekä roolien ja vastuiden kokonaiskartoitus*

Luottolaitoksen on laadittava jokaisesta liiketoiminnasta vastaavaan johtoon ja toimivaan johtoon lukeutuvasta tehtävästä sekä luottolaitoksen avainhenkilöstä kirjallinen tehtäväkuvaus. Tehtäväkuvauksesta on ilmeittävä kyseiseen tehtävään liittyvät tehtävät ja vastuut. Luottolaitoksen on lisäksi laadittava roolien ja vastuiden kokonaiskartoitus, joka sisältää kuvauksen raportointi- ja vastuusuhteista ja 9 luvun 2 §:n mukaisiin hallinto- ja ohjausjärjestelmiin kuuluvat tehtävät.

#### 5 §

### *Luottolaitoksen johdon ajankäyttö*

Luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvan on käytettävä riittävästi aikaa tässä laissa säädettyjen ja muiden tehtävään kuuluvien velvollisuuksiensa hoitamiseen. Luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvalla olevien samanaikaisten muiden ylimpään johtoon kuuluvien tehtävien enimmäismäärän ja heidän muiden tehtäviensä arvioinnissa on otettava huomioon ainakin ylimpään johtoon kuuluvan henkilökohtaiset olosuhteet sekä luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus.

Jäljempänä 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvalla voi olla enintään yksi seuraavista johtotehtävien yhdistelmistä:

- 1) yksi toimitusjohtajan tai muu liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluva tehtävä ja kaksi sellaista hallituksen jäsenyyttä, johon ei samanaikaisesti kuulu liikkeenjohdollisia vastuita; tai
- 2) neljä sellaista hallituksen jäsenyyttä, johon ei samanaikaisesti kuulu liikkeenjohdollisia vastuita.

Yhdeksi johtotehtäväksi lasketaan 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien:

- 1) samaan konserniin, konsolidointiryhmään tai samaan talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvissa yrityksissä; ja
- 2) yrityksissä, joista luottolaitoksella on EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa tarkoitettu huomattava omistusosuus.

Finanssivalvonta voi antaa luvan luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvalla vastaanottaa yhden lisäjäsenyyden 2 momentissa säädettyjen enimmäismäärien lisäksi, jos se ei vaaranna 1 momentissa säädettyjen periaatteiden noudattamista.

## **Palkitseminen**

### 1 §

#### *Säännösten soveltaminen*

---

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista sellaisista henkilöistä, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan, säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa. Edellä 2 momentissa tarkoitettuihin palkitsemisjärjestelmiin on luettava mukaan myös lisäeläke-etuudet.

---

### 3 §

#### *Palkitsemisjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset*

Luottolaitoksen palkitsemisjärjestelmien tulee olla laitoksen ja sen konsolidointiryhmän liiketoimintastrategian, tavoitteiden ja arvojen mukaisia sekä vastata laitoksen ja sen konsolidointiryhmän pitkän aikavälin etua. Palkitsemisjärjestelmien tulee olla sopusoinnussa laitoksen ja sen konsolidointiryhmän hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä 9 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaisesti. Palkitsemisjärjestelmissä on otettava huomioon laitoksen ja sen konsolidointiryhmän riskinottohalukkuus 9 luvun 17 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen ESG-riskien osalta. Palkitsemisjärjestelmissä henkilöstöä ei saa asettaa eriarvoiseen asemaan sukupuolen perusteella.

---

### 9 §

#### *Muuttuvia palkkioita koskevat vaatimukset*

---

Muuttuvan palkkion on perustuttava kokonaisarvioon palkkionsaajan ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta sekä luottolaitoksen ja, jos laitos kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän kokonaistuloksesta ja sen kehitymisestä. Suoritusta arvioitaessa on otettava huomioon taloudelliset ja muut tekijät, kuten kaikkien olennaisten riskien hallinta, sekä se, miten suoritus tai tulos on toteutunut pitkällä aikavälillä.

---

## 9 luku

### **Riskien hallinta**

#### 1 §

#### *Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi*

Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sillä on jatkuvasti riittävä määrä omia varoja kattamaan luottolaitokseen kohdistuvat ja sen ulkoiseen toimintaympäristöön liittyvät riskit siten kuin tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään. Riskien kattamisessa tulee

ottaa huomioon tämän luvun 17 a §:ssä tarkoitetut ESG-riskit lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle. Tämän varmistamiseksi luottolaitoksella on oltava terveet, kattavat ja tehokkaat strategiat ja menettelytavat, joiden avulla se arvioi, seuraa ja ylläpitää sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista.

---

## 2 §

### *Riskienhallintajärjestelmälle asetettavat yleiset vaatimukset*

Luottolaitoksella on oltava tehokkaat ja luotettavat sekä kirjallisesti kuvatut hallinto- ja ohjausjärjestelmät, joihin kuuluvat:

---

2) tehokkaat riskienhallinnan prosessit, joilla tunnistetaan riskit, hallitaan ja seurataan niitä sekä raportoidaan niistä;

---

## 3 §

### *Hallituksen tehtävät riskien hallinnassa*

Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvia riskejä koskevat strategiat ja menettelytavat sekä arvioitava niitä uudelleen vähintään joka toinen vuosi. Hallituksen on myös huolehdittava, että niiden noudattamista valvotaan luotettavasti. Kaikki olennaiset riskit, riskienhallintaa koskevat ohjeet sekä näiden muutokset on raportoitava hallitukselle. Riskeihin kuuluvat myös luottolaitoksen makrotaloudellisesta toimintaympäristöstä johtuvat riskit suhteutettuina luottolaitoksen liiketoimintasykliin sekä riskit, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä sekä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista.

---

## 3 a §

### *Kestävyyteen liittyvien taloudellisten riskien hallinnan suunnittelu*

Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä yksi tai useampi suunnitelma, joka sisältää määrällisiä tavoitteita ja prosesseja, sellaisten taloudellisten riskien seuraamiseksi ja käsittelemiseksi, joita aiheutuu lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä. Riskeihin kuuluvat myös mukauttamisprosessista ja siirtymään liittyvistä muutostrendeistä aiheutuvat riskit, jotka aiheutuvat sääntelytavoitteista ja säädöksistä, erityisesti tavoitteesta ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta, sekä kolmansien maiden oikeudellisista ja sääntelytavoitteista, jos niillä on merkitystä kansainvälistä toimintaa harjoittavien laitosten kannalta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin suunnitelmiin on sisällytettävä luottolaitoksen liiketoimintamallia ja -strategiaa koskevia toimia. Suunnitelmien ja niitä koskevien toimien on oltava johdonmukaisia kirjanpitolain 7 luvun 4 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdan mukaisesti kestävyysraportissa esitettävien suunnitelmien ja niitä koskevien toimien kanssa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa määrällisissä tavoitteissa ja prosesseissa on otettava huomioon ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan

viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta.

Luottolaitoksen hallituksen on seurattava 1 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien täytäntöönpanoa.

Pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset luottolaitokset voivat soveltaa 1 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien laatimisessa seuraavia yksinkertaistettuja menettelyitä:

- 1) luottolaitos voi laatia suunnitelmien sisällön yksinkertaistettuna;
- 2) luottolaitos voi käyttää pienempää määrää indikaattoreita mittareiden käytössä ja tavoitteiden asettamisessa sekä muotoilla enemmän laadullisia tavoitteita;
- 3) luottolaitos voi käyttää skenaarioanalyysissä yksinkertaistettua joukkoa keskeisistä riskeistä, skenaarion ajanjaksoista ja vaikutusten alueellisesta jakaantumisesta sekä muista parametreista ja oletuksista.

### 3 b §

#### *Keskittymäriskien hallinnan suunnittelu*

Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä yksi tai useampi suunnitelma, joka sisältää määrällisiä tavoitteita OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012, jäljempänä *markkinarakennetoimija-asetus*, 7 a artiklan mukaisesti seuratakseen ja käsitelläkseen keskittymäriskiä, joka aiheutuu Euroopan unionille tai sen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä palveluja tarjoaviin keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista.

### 4 §

#### *Riskivaliokunta*

---

Riskivaliokunnan on myös avustettava hallituksen palkitsemisvaliokuntaa terveiden palkitsemisjärjestelmien luomisessa ja arvioitava, kannustavatko palkitsemisjärjestelmät ottamaan huomioon laitoksen riskit, pääoma- ja maksuvalmiusvaatimukset sekä tuottojen jakson ja tuottojen kertymistodennäköisyyden. Huomioon otettaviin riskeihin kuuluvat myös ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden vaikutuksista johtuvat riskit.

---

### 9 §

#### *Luottoriskin, vastapuoliriskin ja markkinariskin arvioiminen sisäisin arviointimenetelmin*

Luottolaitoksella on oltava luotto- ja vastapuoliriskin arvioimista varten omat luottolaitoksen toiminnan laadun, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta riittävät sisäiset arviointimenetelmät, jotka eivät saa perustua yksinomaan tai kaavamaisesti vastapuolta tai rahoitusvälinettä koskevaan ulkopuoliseen luottoluokitukseen.

Luottolaitoksen, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla merkittävä, on pyrittävä kehittämään sisäisiä arviointimenetelmiään luottoriskin osalta sekä käyttämään sisäisen luokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen ja ainakin sellaisten olennaisen suurten luottoriskien arvioimiseen, joihin liittyy samanaikaisesti suuri määrä merkittäviä vastapuolia.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen on pyrittävä kehittämään sisäisiä arviointimenetelmiään markkinariskien osalta sekä käyttämään sisäisen luokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen kaupankäyntivarastoon kuuluvien erien osalta yhdessä sellaisten sisäisten mallien kanssa, joiden avulla lasketaan omien varojen vaatimukset sellaisille maksukyvyttömyysriskeille, joihin liittyy olennaisen suuria vastuita ja joiden osalta luottolaitoksella on suuri määrä olennaisia eriä kaupankäynnin kohteena olevissa eri liikkeeseenlaskijoiden vieraan tai oman pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä.

#### 10 §

##### *Luotto- ja vastapuoliriski*

---

Luottolaitoksen on suoritettava etukäteisarviointi vastapuoliriskistä kaikista kryptovaroihin liittyvistä vastuistaan, jotka se aikoo ottaa. Luottolaitoksen on myös arvioitava riskienhallinnan prosessien sekä toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen riittävyttä kryptovaroihin liittyvien vastuiden vastapuoliriskin hallitsemiseksi. Luottolaitosten on raportoitava arviointien sisältö Finanssivalvonnalle.

#### 12 §

##### *Keskittymäriski*

Luottolaitoksen on varauduttava riskien keskittymisestä aiheutuvan riskin toteutumiseen. Sillä on oltava asiaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat. Näihin kuuluvat myös keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuva keskittymäriskin tunnistaminen, hallitseminen, seuraaminen ja raportoiminen 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisilla tehokkailla riskienhallinnan prosesseilla.

Keskittymäriskiä hallittaessa vastapuolina on otettava huomioon ainakin markkinarakennetoimija-asetuksen 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetut keskusvastapuolet, luottolaitoksen tämän lain 15 luvun 13 §:ssä tarkoitettuun lähipiiriin kuuluvat, samalla toimialalla tai samalla maantieteellisellä alueella toimivat sekä samoja hyödykkeitä tuottavat vastapuolet. Lisäksi sen on otettava huomioon luottoriskien vähentämismenetelmistä aiheutuva riski sekä suuret välilliset luottoriskit, kuten yhden vakuudenantajan vakuuskeskittymä. Luottolaitosten on otettava huomioon myös markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädetty edellytykset.

Sellaisten kryptovarojen osalta, joilla ei ole tunnistettavissa olevaa liikkeeseenlaskijaa, keskittymäriski on arvioitava sellaisten kryptovarojen mukaan, joilla on samanlaiset piirteet.

#### 14 §

##### *Markkinariski*

---

Luottolaitoksen on suoritettava etukäteisarviointi markkinariskistä kaikista kryptovaroihin liittyvistä vastuistaan, jotka se aikoo ottaa. Luottolaitoksen on myös arvioitava riskienhallinnan prosessien sekä toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen riittävyttä kryptovaroihin liittyvien vastuiden markkinariskin hallitsemiseksi. Luottolaitosten on raportoitava arviointien sisältö Finanssivalvonnalle.

#### 16 §

### *Operatiivinen riski*

Luottolaitoksella on oltava menetelmät operatiivisten riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi. Sen on varauduttava ainakin ulkoistamiseen liittyvien riskien, suorista ja välillisistä kryptovaroihin ja kryptovarapalvelujen tarjoajiin liittyvistä vastuista aiheutuviin riskeihin sekä harvoin tapahtuvien vakavien riskitapahtumien toteutumiseen. Laitoksen täytyy selkeästi kuvata, mitä se pitää operatiivisina riskeinä. Sillä on oltava operatiivisen riskin hallintaa koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

---

### 17 a §

#### *ESG-tekijät ja ESG-riskit*

ESG-riskeillä tarkoitetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 52 d alakohdassa tarkoitettuja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan (*ESG-tekijät*) liittyviä riskejä.

Luottolaitoksilla on oltava osana hallintajärjestelmiään vankat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät ESG-riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seuranta varten. Näihin kuuluvat myös ESG-riskien tunnistaminen, hallitseminen, seuraaminen ja raportointi 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuilla tehokkailta riskienhallinnan prosesseilla.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa laitoksen liiketoimintamalliin ja sen toiminnan laajuuteen liittyvien ESG-riskien laajuuteen, luonteeseen ja monimutkaisuuteen.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettuja ESG-riskejä on seurattava ja ne on tunnistettava, mitattava, hallittava, arvioitava ja otettava huomioon lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Luottolaitosten on testattava kykyään kestää ESG-tekijöiden pitkän aikavälin kielteisiä vaikutuksia. Häiriönsietokyvyn testaus on tehtävä seuraavien edellytysten mukaisesti:

1) häiriönsietokykyä on testattava sekä perusskenaariossa että epäsuotuisissa skenaarioissa tietyllä ajanjaksolla;

2) testaukseen on sisällytettävä useita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä skenaarioita, joissa otetaan huomioon ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvien muutosten ja niihin liittyvien julkisten politiikkojen mahdolliset vaikutukset pitkän aikavälin liiketoimintaolosuhteisiin;

3) testauksessa on käytettävä uskottavia skenaarioita, jotka perustuvat kansainvälisten järjestöjen laatimiin skenaarioihin.

### 19 §

#### *Maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmät*

Luottolaitoksen on pyrittävä käyttämään riittävästi limiittijärjestelmiä, maksuvalmiuspuskureita ja muita maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmiä voidakseen kestää laajasti erilaisia stressitilanteita sekä pyrittävä ylläpitämään riittävän monipuolista rahoitusrakennetta ja rahoituslähteitä. Sen on arvioitava käyttämiään menetelmiä säännöllisesti.

### 20 §

#### *Maksuvalmiusasemaa koskevien vaihtoehtoisten toteutumisenäkymien säännöllinen tarkastelu*

---

Vaihtoehtoisia toteutumisenäkymiä tarkastellessaan luottolaitoksen on otettava huomioon taseen varojen ja velkojen kassavirtojen lisäksi ainakin taseen ulkopuoliset erät ja muut ehdolliset velat, jotka liittyvät arvopaperistamista varten perustettuihin yhtiöihin ja muihin erillisyyhtiöihin. Eri toteutumisenäkymien mahdollisia vaikutuksia on tarkasteltava luottolaitoskohtaisesti, markkinakohtaisesti ja näiden piirteiden yhdistelminä. Erilaiset aikajänteet ja stressitilanteiden erilaiset vakavuusasteet on otettava huomioon.

---

## 23 §

### *Laskelmista ja menetelmistä ilmoittaminen Finanssivalvonnalle*

Luottolaitosten on ilmoitettava Finanssivalvonnalle laskelmien tulokset, laskemisessa käytetyt sisäiset menetelmät sekä Euroopan pankkiviranomaisen pyytämät laadulliset tiedot seuraavalla tavalla:

1) luottolaitos, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan käyttää sisäisen luokituksen menetelmiä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimuksen laskemiseen, raportoivat laskelmiensa tulokset viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta;

2) luottolaitos, joka käyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädettyä vaihtoehtoista standardimenetelmää, raportoivat laskelmiensa tulokset viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta, jos laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskille altistuva liiketoiminta on vähintään 500 miljoonaa euroa mainitun asetuksen 325 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;

3) luottolaitos, jolla on lupa käyttää sisäisiä menetelmiä EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun nojalla, sekä olennainen luottolaitos, joka soveltaa standardimenetelmää mainitun osaston 2 luvun nojalla, raportoivat niiden menetelmiensä laskelmien tulokset, joita käytetään odotettavissa olevien luottotappioiden määrän määrittämiseen viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) luottolaitos laatii tilinpäätöksensä kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavien kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;

b) luottolaitos toteuttaa omaisuuserien ja taseen ulkopuolisten erien arvostamisen sekä omien varojensa määrittämisen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti EU:n vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla;

c) luottolaitos toteuttaa omaisuuseriensä ja taseen ulkopuolisten eriensä arvostamisen noudattaen pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY mukaisia tilinpäätösstandardeja ja käyttävät samaa odotettavissa olevien luottotappioiden mallia kuin a alakohdassa mainitun asetuksen mukaisesti sovellettavissa kansainvälisissä tilinpäätösstandardeissa.

Tiedot on ilmoitettava 1 momentin mukaisesti säännöllisesti, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

## 10 luku

### **Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset**

## 1 a §

### *Omia varoja koskevien vaatimusten keskinäinen suhde*

---

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten kattamiseen laskettavia omia varoja ja konsolidoituja omia varoja ei saa samanaikaisesti laskea kuuluvaksi kuin yhdessä 1 momentin kohdista tarkoitettun vaatimuksen kattamiseksi kerrallaan. Mainittuja vaatimuksen kattamiseksi laskettavia omia varoja ei myöskään saa samanaikaisesti laskea kuuluvaksi 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun kokonaislisäpääomavaatimuksen, EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a tai 92 b artiklassa tarkoitettun vaatimuksen tai kriisinratkaisulain 8 luvussa säädetyn omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan kokonaisriskiin pohjautuvan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen.

---

### 1 c §

#### *Kokonaisriskipainolattian voimaantuloa koskeva siirtymäjärjestely*

Sisäisiä riskimalleja käyttävä luottolaitos saa EU:n vakavaraisuusasetuksen 465 artiklassa tarkoitettun *kokonaisriskipainolattian* laskennassa määrittää mainitun artiklan 8 kohdassa säädetty edellytykset täyttävien Suomessa sijaitsevien asuinkiinteistövakuudellisten luottojen riskipainon lattiataso seuraavasti:

1) 31 päivään joulukuuta 2032 luottolaitos saa käyttää lattiatasona kymmentä prosenttia sille osuudelle luotosta, joka vastaa enintään 55 prosenttia asuinkiinteistövakuuden arvosta mainitun asetuksen 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti edellyttäen, että asetuksen 465 artiklan 6 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;

2) 31 päivään joulukuuta 2029 luottolaitos saa käyttää lattiatasona 45 prosenttia edellä 1 kohdassa tarkoitettusta osuudesta jäljelle jäävästä osuudesta, kuitenkin enintään 80 prosenttiin asuinkiinteistövakuuden arvosta mainitun asetuksen 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti edellyttäen, että asetuksen 501 artiklassa tarkoitettua tukikerrointa ei samanaikaisesti sovelleta ja että 465 artiklan 7 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;

3) 2 kohdan soveltamisen jälkeen yli jäävälle vakuudelliselle osuudelle seuraavia riskipainojen lattiatasoja 31 päivään joulukuuta 2032:

a) 52,5 prosenttia 1 päivä tammikuuta 2030 ja 31 päivä joulukuuta 2030 välisenä aikana nämä päivät mukaan lukien;

b) 60 prosenttia 1 päivä tammikuuta 2031 ja 31 päivä joulukuuta 2031 välisenä aikana nämä päivät mukaan lukien;

c) 67,5 prosenttia 1 päivä tammikuuta 2032 ja 31 päivä joulukuuta 2032 välisenä aikana nämä päivät mukaan lukien.

Ennen tässä pykälässä säädetyn riskipainon soveltamista Finanssivalvonnan on varmistettava, että 1 momentissa asuinkiinteistövakuudellisille luotoille säädetty edellytykset täyttyvät.

Mitä tässä pykälässä säädetään Suomessa sijaitsevasta asuinkiinteistövakuudellisesta luotosta, sovelletaan myös luottolaitoksen myöntämään toisessa ETA-valtiossa sijaitsevaan asuinkiinteistövakuudelliseen luottoon, jos kyseisen ETA-valtion lainsäädännön mukaan sovelletaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 465 artiklan 5 kohtaa.

### 3 §

#### *Lisäpääomavaatimusten määrä*

---

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4 a—4 c ja 4 e §:ää.

---

Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 8 ja 9 §:ää. Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,0 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä, jollei 8 tai 9 §:stä muuta johdu.

---

#### 4 a §

##### *Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määrääminen*

---

Finanssivalvonnan on yhteistyössä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Rahoitusvakausviraston kanssa vähintään joka toinen vuosi arvioitava, onko tarpeen asettaa rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus, muuttaa voimassa olevaa vaatimusta tai pitää se ennallaan.

Tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta koskevan asian käsittelyyn, kuulemismenettelyyn sekä päätöksen voimaantuloon, siitä ilmeneviin tietoihin sekä tiedoksi antamiseen ja julkistamiseen sovelletaan 4 §:n 3—7 momenttia. Lisäksi lisäpääomavaatimusta koskevasta päätöksestä on käytävä ilmi ne riskit, joiden perusteella vaatimus asetetaan, arvio riskien suuruudesta sekä perusteet pääomavaatimuksen tasolle. Tässä pykälässä tarkoitettu lisäpääomavaatimus voidaan kuitenkin asettaa 0,5 prosenttiyksikön tarkkuudella.

---

Kokonaisriskipainolattian tullessa luottolaitosta sitovaksi Finanssivalvonnan on tässä pykälässä säädetyssä menettelyssä arvioitava lisäpääomavaatimuksen asianmukainen taso viimeistään 2 momentissa tarkoitetun arvion yhteydessä.

#### 4 b §

##### *Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteet*

---

Lisäpääomavaatimus voidaan asettaa, jos tässä pykälässä tarkoitettuja riskejä ei ole jo katettu EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisilla keinoilla, muilla tässä luvussa tarkoitetuilla lisäpääomavaatimuksilla tai kokonaisriskipainolattialla, ja:

1) rahoitusjärjestelmää ja kansantaloutta uhkaava makrovakaudeellinen riski tai järjestelmäriski, huomioiden myös ilmastonmuutoksesta aiheutuvat tällaiset riskit, edellyttää riskien vähentämiseksi tai riskien toteutumisen estämiseksi suurempaa pääomatarvetta;

2) 1 kohdassa tarkoitettu riski uhkaa tai saattaa uhata Suomen rahoitusjärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta; ja

3) lisäpääomavaatimuksen asettaminen ei aiheuta suhteettoman kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmien toimintaan kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden häiriöttömälle toiminnalle.

---

#### 4 d §

##### *Ulkomaisen lisäpääomavaatimuksen hyväksyminen*

Finanssivalvonta voi tehdä päätöksen muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettaman 4 b §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan vaatimuksen soveltamisesta

luottolaitoksen siinä valtiossa oleviin tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin. Jos muun ETA-valtion valvontaviranomaisen päättämä lisäpääomavaatimus kattaa samoja riskejä kuin Finanssivalvonnan päättämä vastaava lisäpääomavaatimus, Finanssivalvonnan tulee tältä osin päättää lisäpääomavaatimuksen hyväksymisestä siten, että näistä ainoastaan korkeampaa tasoa sovelletaan tai jättää muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettama vaatimus soveltamatta kokonaan tai niiltä osin kuin se on päällekkäinen luottolaitokseen jo sovellettavien pääomavaatimusten kanssa. Finanssivalvonnan on päätöksessään otettava huomioon luottolaitosdirektiivin 133 artiklan 9 kohdan mukaiseen ilmoitukseen sisältyvät ja 13 kohdan mukaisesti julkistettut tiedot.

---

#### 4 e §

##### *Lisäpääomavaatimuksesta ilmoittaminen ja hyväksyminen*

---

Jos 4 a §:ssä tarkoitetun päätöksen mukainen lisäpääomavaatimus on yli 3 prosenttia ja enintään 5 prosenttia kokonaisriskistä tai riskikeskittymästä, Finanssivalvonnan on ennen lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai jatkamista koskevaa päätöstä tehtävä ilmoitus Euroopan järjestelmäriskikomitealle ja samassa yhteydessä pyydettyä Euroopan komission kantaa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean lausuntoa. Jos Euroopan komission kanta lisäpääomavaatimuksen asettamiselle on kielteinen, Finanssivalvonnan on noudatettava tätä kantaa tai ilmoitettava perustelut kannasta poikkeamiselle.

Jos 4 a §:ssä ja 7 tai 8 §:ssä tarkoitettujen päätösten mukainen yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus on suurempi kuin 5 prosenttia kokonaisriskistä tai riskikeskittymästä, Finanssivalvonnan on ennen lisäpääomavaatimuksen asettamista, jatkamista tai muuttamista koskevaa päätöstä ilmoitettava asiasta Euroopan järjestelmäriskikomitealle ja pyydettyä Euroopan komission hyväksyntä lisäpääomavaatimuksen asettamiselle, jatkamiselle tai muuttamiselle. Finanssivalvonta ei saa asettaa tässä momentissa tarkoitettua yhteenlaskettua lisäpääomavaatimusta ilman Euroopan komission hyväksyntää siten, että se on suurempi kuin 5 prosenttia kokonaisriskistä tai riskikeskittymästä. Tässä momentissa säädettyä menettelyä ei kuitenkaan sovelleta, jos tässä momentissa tarkoitettu yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus säilyy tasoltaan ennallaan tai lisäpääomavaatimuksen tasoa madalletaan.

---

Jos 4 momentissa tarkoitetun ilmoituksen saaja vastustaa lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai jatkamista, tai jos 3 momentissa tarkoitetussa menettelyssä sekä Euroopan komission kanta että Euroopan järjestelmäriskikomitean lausunto lisäpääomavaatimusta koskevaa päätöstä varten on kielteinen, Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi. Asian käsittelystä säädetään Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa. Tässä momentissa tarkoitettua päätöstä ei saa soveltaa ennen Euroopan pankkiviranomaisen välipäätöstä asiassa.

---

#### 7 §

##### *Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus*

---

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen määrittelemisestä luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 2 ja 2 a kohdassa säädettyillä perusteilla ja

tällaisten luottolaitosten jaottelusta tämän pykälän 4 momentin mukaisesti luokkiin säädetään Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavissa teknisissä standardeissa.

Edellä 6 momentissa säädetyn estämättä Finanssivalvonta voi perustellusta syystä päättää:

1) luottolaitoksen sijoittamisesta korkeampaan luokkaan 4 momentissa tarkoitetussa luokittelussa;

2) luottolaitoksen luokittamisesta maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luottolaitokseksi;

3) luottolaitoksen sijoittamisesta matalampaan luokkaan 4 momentissa tarkoitetussa luokittelussa huomioiden yhteisen kriisinratkaisumekanismin vaikutus luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettujen lisäkriteerien pohjalta.

Finanssivalvonnan on vuosittain arvioitava, mitkä luottolaitokset ovat tässä pykälässä tarkoitettuja maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia sekä sitä, mihin 4 momentissa tarkoitettuun luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettava. Finanssivalvonnan on annettava tästä päätös kullekin tämän pykälän soveltamisalaan kuuluvalla luottolaitoksella ja toimitettava se tiedoksi Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Lisäksi Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan järjestelmäriskikomitealle tieto, mitkä sen valvonnassa olevat luottolaitokset ovat maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia, mihin 4 momentin mukaiseen luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettu sekä millä perusteilla 7 momentissa tarkoitettua harkintavaltaa on käytetty tai jätetty käyttämättä. Finanssivalvonnan on julkaistava ja ylläpidettävä luettelo maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävistä luottolaitoksista sekä siitä, mihin 4 momentin mukaiseen luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettu.

## 8 §

### *Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus*

Poiketen siitä, mitä 3 §:n 8 momentissa ja tässä pykälässä säädetään, jos luottolaitos on sellainen 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitetun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritys, johon sovelletaan tämän momentin mukaista vaatimusta konsolidoidusti, tällaiseen luottolaitokseen sovellettava lisäpääomavaatimus ei saa luottolaitoskohtaisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla ylittää alemmaa seuraavista:

2) 3 prosenttia, tai Euroopan komission luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 5 a kohdan perusteella hyväksymää korkeampaa osuutta, luottolaitoksen kokonaisriskin määräästä.

Finanssivalvonnan on vuosittain arvioitava, mitkä luottolaitokset ovat tässä pykälässä tarkoitettuja muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia ja tarkistettava tämän pykälän mukaisesti kullekin luottolaitokselle laskettu lisäpääomavaatimus. Jos luottolaitos ylittää tai alittaa 1 momentissa säädetyn rajan tai luottolaitoksen tässä pykälässä tarkoitettu pääomavaatimus muuttuu tai pysyy ennallaan, Finanssivalvonnan on tehtävä siitä päätös. Jos laitokseen sovellettavat vaatimukset päätöksen johdosta kiristyvät, Finanssivalvonnan on päätöksessä määrättävä vähintään kuuden kuukauden pituinen aika, jonka kuluessa laitoksen on täytettävä päätöksestä seuraavat vaatimukset. Finanssivalvonnan on kuukautta ennen tässä momentissa tarkoitettua päätöksen julkaisemista tehtävä luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 7 kohdassa säädetty tiedot sisältävä ilmoitus Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Jos lisäpääomavaatimus asetetaan tasolle, joka on korkeampi kuin 3 prosenttia kokonaisriskistä, ilmoitus on tehtävä kolme kuukautta ennen päätöksen julkistamista. Finanssivalvonnan on annettava päätös luokittamisesta muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luottolaitokseksi sekä lisäpääomavaatimuksen asettamisesta kunkin tämän pykälän soveltamisalaan kuuluvalla luottolaitoksella ja toimitettava se tiedoksi Euroopan

järjestelmäriskikomitealle. Lisäksi Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan järjestelmäriskikomitealle tieto, mitkä sen valvonnassa olevat luottolaitokset ovat muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia ja mihin 4 momentin mukaiseen luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettu.

Edellä 4 momentissa säädetystä poiketen Finanssivalvonta voi asettaa lisäpääomavaatimuksen tasolle, joka on korkeampi kuin 3 prosenttia kokonaisriskistä, jos se on asianmukaista ottaen huomioon 5 momentissa säädetyt perusteet. Lisäpääomavaatimuksen asettaminen tässä momentissa tarkoitetulle tasolle edellyttää, että Euroopan komissio on hyväksynyt lisäpääomavaatimuksen asettamisen.

Kokonaisriskipainolattian tullessa luottolaitosta sitovaksi Finanssivalvonnan on tässä pykälässä säädetystä menettelyssä arvioitava lisäpääomavaatimuksen asianmukainen taso viimeistään 8 momentissa tarkoitetun arvion yhteydessä.

#### 10 §

##### *Varojenjaon rajoittaminen*

---

Luottolaitoksen, joka ei täytä 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua lisäpääomavaatimusta, on rajoitettava varojenjako 3 momentissa säädetyllä tavalla.

---

#### 10 a §

##### *Varojenjaon rajoittaminen alitettaessa vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimus*

---

Luottolaitoksen, joka ei täytä 1 momentissa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta, on tehtävä varojenjaon enimmäismäärää koskeva laskelma ja toimitettava se Finanssivalvonnalle. Jos luottolaitos aikoo jakaa varoja 5 momentilla tarkoitettulla tavalla, luottolaitoksen on toimitettava laskelma Finanssivalvonnalle hyvissä ajoin ennen varojenjako. Laskelmasta on tällöin ilmettävä tämän pykälän mukaisesti lasketun varojenjaon enimmäismäärä sekä luottolaitoksen ensisijaiset omat varat lajeittain, edellisen ja kuluvan tilikauden voitto tai tappio sekä suunniteltu varojen jaon määrä ja varojenjakotapa.

Luottolaitoksilla, joihin sovelletaan 1 momentissa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta, on oltava järjestelyt sen varmistamiseksi, että 5 momentissa tarkoitettujen voitonjakokelpoisten määrä ja 3 momentissa säädetty varojenjaon rajoitus voidaan laskea tarkasti.

#### 10 b §

##### *Omien varojen kartuttamissuunnitelma*

---

Jos Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa 3 momentissa säädetyllä tavalla, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä vähintään toiseen seuraavista toimenpiteistä:

---

2) rajoitettava luottolaitoksen varojenjako 11 luvun 10 §:n 14 kohdan nojalla enemmän kuin mitä tämän luvun 10 ja 10 a §:ssä säädetään siihen saakka, kunnes luottolaitoksen omien varojen määrä ylittää 1 §:ssä tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän.

## 11 luku

### Luottolaitoksen valvonta

#### 2 §

##### *Valvojan arvio*

Finanssivalvonnan on laadittava säännöllisesti arvio luottolaitokseen kohdistuvista riskeistä ja siitä, täyttääkö luottolaitos 9 ja 10 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetyt vaatimukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa valvojan arviossa tulee ottaa huomioon ainakin:

1) luottolaitoksen tekemien stressitestien tulokset, jos luottolaitos käyttää sisäisiä malleja luottoriskin tai markkinariskin pääomavaatimuksen laskemiseen;

2) luottolaitoksen keskittymäriskit ja niiden hallinta, riskien maantieteellinen jakauma sekä mahdollisten hajautusvaikutusten käsittely vakavaraisuuden hallinnassa myös muilta osin kuin mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään suurista asiakasriskejä koskevista rajoituksista;

3) luottoriskin vähentämismenetelmien käytöstä aiheutuvan jäännösriskin hallintaa koskevien periaatteiden riittävyys;

4) arvopaperistetuista eristä johtuvien riskien kattamiseksi tarvittavien omien varojen vähimmäismäärän riittävyys sekä sellaisten järjestelyjen vaikutus, joiden nojalla luottolaitokselle on mahdollisesti jäänyt tällaisiin eriin kohdistuvaa välitöntä tai välillistä riskiä;

5) maksuvalmiusriskit ja niiden mittaamista ja hallintaa koskevien periaatteiden sekä rahoituksen jatkuvuussuunnitelman riittävyys sekä mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen niissä ETA-valtioissa, joiden alueella luottolaitos toimii;

6) arvio siitä, onko kaupankäyntivarasto arvostettu riittävän varovasti, jotta luottolaitokselle ei aiheudu merkittäviä tappioita sen joutuessa nopeasti myymään tai suojaamaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia erä;

7) arvio riskistä, joka aiheutuu riittämättömästä omavaraisuudesta tätä kuvaavien mittareiden sekä omavaraisuutta koskevien riskien hallintaan liittyvien järjestelyiden ja strategioiden perusteella määritettynä;

8) luottolaitoksen liiketoimintamalli;

9) luottolaitoksen hallintoa koskevat periaatteet ja hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan edellytykset suoriutua tehtävistään;

10) luottolaitokseen kohdistuva rahoitustaseen korkoriski;

11) EU:n DORA-asetuksen IV luvussa tarkoitettujen digitaalisen häiriönsietokyvyn testauksen paljastamat riskit;

12) ESG-tekijöiden osalta:

a) se, missä määrin luottolaitos on ottanut käyttöön asianmukaiset toimintaperiaatteet ja operatiiviset toimet, jotka liittyvät 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuissa suunnitelmissa asetettuihin määrällisiin tavoitteisiin ja välitavoitteisiin;

b) arvio luottolaitoksen hallinto- ja riskinhallintaprosesseista, joilla käsitellään 9 luvun 17 a §:ssä tarkoitettuja ESG-riskejä, suhteuttaen ne luottolaitoksen 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuissa suunnitelmissa asetettuihin tavoitteisiin;

c) arvio luottolaitoksen altistumisista ESG-riskeille siten, että niissä on myös arvioitu altistumista 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettujen suunnitelmien perusteella;

d) arvio 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuista suunnitelmista ja suunnitelmien tehokkuudesta;

e) arvio luottolaitoksen edistymisestä sellaisten ESG-riskien käsittelyssä, joita aiheutuu mukautumisesta ilmastoneutraaliutta koskevaan tavoitteeseen sekä muihin Euroopan unionin sääntelytavoitteisiin, jotka koskevat ESG-tekijöitä;

13) arvio luottolaitoksen hallinto- ja riskinhallintaprosesseista kryptovaroihin liittyvien vastuiden ja kryptovarapalvelujen tarjoamisen osalta siten, että arvio sisältää myös tarkastelun luottolaitosten toimintaperiaatteista ja menettelytavoista, joilla riskejä tunnistetaan, sekä 9 luvun 10 §:n 4 momentissa ja 14 §:n 5 momentissa tarkoitettujen etukäteisarviointien tulosten riittävydestä.

Edellä 2 momentin 12 kohdan mukaisia arvioita tehdessään Finanssivalvonnan on otettava huomioon luottolaitosten liiketoimintamallit, kun se määrittää luottolaitosten prosessien ja vastuiden riittävyttä.

## 2 a §

### *Valvojan arvion oikeasuhtaisuus*

Edellä 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arvio on tehtävä suhteellisuusperiaatetta noudattaen niiden kriteerien perusteella, jotka Finanssivalvonta on julkaissut 12 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti ja arvion laajuudessa ja arviointitiheydessä on otettava huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimutkaisuus sekä merkittävyys rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Finanssivalvonta voi erityisesti tarkastella seuraavia edellytyksiä:

1) luottolaitos ei ole EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettu maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa tarkoitettu EU:n ulkopuolinen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos taikka 136 alakohdassa tarkoitettu yhteisö;

2) luottolaitos ei ole 10 luvun 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu muu rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos;

3) luottolaitos on osa konsernia, jossa emoyrityksenä toimiva laitos ja suurin osa tytäryrityksenä toimivista laitoksista ovat yhteydessä toisiinsa kirjanpitolain 6 luvussa tarkoitettun konsernitilinpäätöksen perusteella, taikka laitos kuuluu talletuspankkien yhteenliittymään;

4) 3 kohdassa tarkoitettut tytäryritykset täyttävät seuraavat edellytykset:

a) tytäryritykset katsotaan tai valtaosa niistä katsotaan keskinäisiksi yhtiöiksi, osuuskunniksi tai säästöpankeiksi EU:n vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ja laissa asetetaan yläraja tai rajoitus niiden voitonjaon enimmäismäärälle; ja

b) tytäryritysten kokonaisvarat yksittäisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla ovat enintään 30 miljardia euroa; ja

5) luottolaitos on EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa tarkoitettu pieni ja rakenteeltaan yksinkertainen laitos.

Edellä 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään vuosittain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista. Finanssivalvonta voi mukauttaa 2 §:n 2 momentissa säädettyjä arviointikriteerejä ottaen huomioon luottolaitoksen riskiprofiili. Mukauttamista on sovellettava yhdenmukaisesti riskiprofiililtaan samankaltaisiin luottolaitoksiin. Finanssivalvonnan on ilmoitettava arviointikriteereistä poikkeamisesta Euroopan pankkiviranomaiselle luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

## 2 b §

### *Valvojan arvioon perustuvat toimenpiteet*

Finanssivalvonnan on 2 §:ssä tarkoitettujen valvojan arvion perusteella ryhdyttävä tarvittaessa 6, 6 d tai 10 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin, taikka edellytettävä luottolaitosta muuttamaan

rahoitustaseen korkoriskin arvioimiseen käytettyjä oletettavia Finanssivalvonnan vaatimalla tavalla. Finanssivalvonnalla on velvollisuus ryhtyä näihin toimenpiteisiin, jos:

1) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu rahoitustaseen pääoman arvonalentuma on yli 15 prosenttia luottolaitoksen ensisijaisesta pääomasta ja alentuma johtuu odottamattomasta korkojen muutoksesta; tai

2) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettujen nettokorkotuotot laskevat jyrkästi odottamattoman korkojen muutoksen vuoksi.

Finanssivalvonta voi jättää ryhtymättä 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rahoitustaseen korkoriskien perusteella, jos se katsoo, että rahoitustaseeseen liittyvien riskien hallinta on riittävällä tasolla eikä rahoitustaseen korkoriski ole liiallinen.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohtien arvioimisesta säädetään lisäksi Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

### 3 §

#### *Valvontaohjelma*

---

Finanssivalvonnan on sisällytettävä 1 momentissa tarkoitettuun ohjelmaan:

1) luottolaitokset, joissa stressitestit tai 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arvio ovat paljastaneet merkittäviä uhkia luottolaitoksen toiminnan jatkuvuudelle tai joissa on rikottu lakia;

2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet; sekä

3) muut kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen luottolaitokset, jotka Finanssivalvonta katsoo tarpeelliseksi sisällyttävä ohjelmaan.

---

### 4 §

#### *Stressitestit*

Finanssivalvonnan on tarvittaessa suoritettava luottolaitoksessa stressitestejä 2 §:ssä tarkoitettujen valvojan arvion laatimisen tueksi.

Luottolaitoksen ja kolmansien osapuolten, jotka toimivat luottolaitoksen konsultointitehtävissä, on stressitestien yhteydessä pidättäydyttävä toimista, jotka voivat haitata stressitestiä. Näihin toimiin kuuluvat ainakin vertailuanalyysi, keskinäinen tietojenvaihto, yhteistä käyttäytymistä koskevien sopimusten tekeminen ja stressitesteissä esittämien tietojen optimointi.

### 4 a §

#### *ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta*

Finanssivalvonnan on arvioitava ja seurattava:

1) luottolaitosten ESG-tekijöihin liittyvien strategioiden sekä ESG-riskien hallintaan liittyvien käytäntöjen kehitystä;

2) luottolaitosten 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuja suunnitelmia ja niihin sisältyviä määrällisiä tavoitteita ja prosesseja.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa arviossa on otettava huomioon luottolaitosten kestävyysliittynyt tuotetarjonta, niiden siirtymärahoituspolitiikka, lainojen myöntämisperiaatteet sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tavoitteet ja rajoitukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun arvion toteuttamiseksi Finanssivalvonta voi tehdä yhteistyötä ilmastomuutoksesta ja ympäristövalvonnasta vastaavien viranomaisten tai muiden julkisten elinten kanssa.

#### 4 b §

##### *Keskittymäriskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta*

Finanssivalvonnan on arvioitava ja seurattava:

- 1) luottolaitosten keskittymäriskien liittyvien käytäntöjen kehitystä;
- 2) luottolaitosten 9 luvun 3 b §:ssä tarkoitettuja suunnitelmia ja niihin sisältyviä määrällisiä tavoitteita;
- 3) luottolaitosten edistymistä niiden liiketoimintamallien mukauttamisessa markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyihin vaatimuksiin.

#### 5 §

##### *Sisäisten menetelmien käytön jatkuva valvonta*

Finanssivalvonnan on säännöllisesti ja vähintään kolmen vuoden välein tarkastettava, että luottolaitos, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan sisäisten menetelmien käyttöön riskipainotettujen erien määrän tai omien varojen vähimmäismäärän laskemisessa, täyttää luvan myöntämisen edellytykset ja että menetelmät ovat muutenkin riittävät ja ajanmukaiset, ottaen erityisesti huomioon mahdolliset muutokset luottolaitoksen toiminnassa. Finanssivalvonnan on erityisesti tarkastettava ja arvioitava sitä, soveltavatko laitokset kehittyneitä ja ajan tasalla olevia tekniikoita ja käytäntöjä näissä menetelmissään.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen on vähintään vuosittain laskettava luottolaitoksen käyttämän sisäisen menetelmän mukainen pääomavaatimus Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolla ja ilmoitettava tuloksista 9 luvun 23 §:n mukaisesti. Finanssivalvonnan on seurattava mainitussa pykälässä tarkoitettujen tietojen perusteella riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten vaihtelua sekä arvioitava sisäisten menetelmien laatua. Arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota menetelmiin:

- 1) jotka osoittavat omien varojen vaatimuksissa merkittäviä eroja saman vastuun kohdalla;
- 2) joiden osalta on erityisen suurta tai pientä vaihtelevuutta; ja
- 3) joiden osalta omien varojen vaatimukset on arvioitu merkittäväällä ja järjestelmällisellä tavalla liian pieniksi.

Jos Finanssivalvonta havaitsee olennaisia puutteita siinä, miten laitos mittaa riskejä sisäisillä menetelmillään, Finanssivalvonnan on huolehdittava, että luottolaitos korjaa puutteet, tai toteutettava asianmukaiset toimenpiteet puutteiden vaikutusten vähentämiseksi.

Jos 2 momentissa tarkoitetun laskennan tulos Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolla poikkeaa merkittävästi muiden luottolaitosten vastaavista tuloksista tai jos menetelmien erot johtavat useisiin erilaisiin tuloksiin, Finanssivalvonnan on selvitettävä syyt tuloksille ja toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jos on selvää, että luottolaitoksen menetelmä johtaa vaatimusten arvioimiseen liian pieneksi. Asianmukaiset toimenpiteet on toteutettava siten, että otetaan huomioon sisäisten menetelmien käytön yleiset tavoitteet ja että toimenpiteet eivät johda yhdenmukaistettujen menetelmien käyttämiseen, luo vääriä kannustimia taikka aiheuta markkinoiden laumakäyttäytymistä.

Jos tässä pykälässä tarkoitetut sisäiset menetelmät eivät täytä menetelmän soveltamista koskevia EU:n vakavaraisuusasetuksen vaatimuksia, Finanssivalvonnan on vaadittava luottolaitosta osoittamaan, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen tai esittämään suunnitelma vaatimusten noudattamisesta ja määräaika, mihin mennessä suunnitelma

toteutetaan. Finanssivalvonnan on vaadittava parannuksia suunnitelmaan, jos vaatimusten noudattaminen on sen perusteella epätodennäköistä tai jos määräaika ei ole asianmukainen. Jos luottolaitos ei täytä vaatimuksia suunnitelman määräajan jälkeen tai on todennäköistä, että se ei täytä vaatimuksia määräaikaan mennessä eikä luottolaitos ole osoittanut noudattamatta jättämisen olevan vähäinen, Finanssivalvonnan on peruttava lupa tai rajoitettava lupa koskemaan ainoastaan sellaista laskentaa, jossa vaatimuksia noudatetaan tai on mahdollista noudattaa asianmukaisesti asetettuun määräaikaan mennessä.

Jos luottolaitoksen kaupankäyntiyksikkö käyttää sisäisiä menetelmiä markkinariskin laskentaan ja EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen toteutumatestauksen tai voiton ja tappion kohdistamistestin tulosten perusteella mallit eivät ole riittävän täsmällisiä, Finanssivalvonnan on tarkasteltava myöntämänsä luvan edellytyksiä tai vaadittava luottolaitosta tekemään asianmukaiset toimenpiteet mallien parantamiseksi.

#### 5 a §

##### *Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset*

Finanssivalvonnan on vaadittava luottolaitoksia toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet ja se voi 6, 9, 10 ja 10 a §:ssä säädetyin edellytyksin ryhtyä mainittujen pykälien mukaisiin valvontatoimiin, jos:

1) Finanssivalvonnalla on 4 §:n mukaisen stressitestin perusteella tai muuten painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai

2) luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys muuten rikkoo tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjä velvollisuuksiaan.

---

#### 5 b §

##### *Rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen epäily tai kohonnut riski*

Jos Finanssivalvonnalla on valvojan arvion pohjalta perusteltua syytä epäillä, että luottolaitoksessa on tapahtunut tai yritetty rahanpesua tai terrorismin rahoittamista tai että luottolaitokseen kohdistuu kohonnut tällainen riski, Finanssivalvonnan on välittömästi tehtävä tätä koskeva ilmoitus Euroopan pankkiviranomaiselle. Kohonneesta rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskistä on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle myös riskiarvio välittömästi tällaisen arvion tekemisestä.

---

#### 6 a §

##### *Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytykset*

---

Finanssivalvonnan on asetettava muun kuin ylivelkaantumisriskin perusteella asetettu harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus tasolle, joka vastaa Finanssivalvonnan 1 momentin perusteella riittäväksi arvioiman omien varojen määrän ja EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa ja neljännessä osassa ja yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen omien varojen vaatimusten erotusta.

Finanssivalvonnan on asetettava sellaisen ylivelkaantumisriskin, jota ei ole riittävästi katettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, perusteella asetettu harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus tasolle, joka vastaa Finanssivalvonnan tämän pykälän I momentin perusteella riittäväksi arvioiman omien varojen määrän ja EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa ja seitsemännessä osassa säädettyjen omien varojen vaatimusten erotusta.

Harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta ei saa asettaa sellaisten riskien kattamiseksi, jotka on jo katettu soveltamalla kokonaisriskipainolattiaa.

#### 6 c §

##### *Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kattaminen*

---

Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen määrä, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin kattamiseksi, ei saa kasvaa sen seurauksena, että kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi.

Jos kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi, Finanssivalvonnan on viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään seuraavan valvojan arvion päättymispäivänä tarkasteltava sen asettamaa harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta ja poistettava vaatimuksesta kaikki ne osat, jotka laskettaisiin kahteen kertaan sellaisiksi riskeiksi, jotka jo kokonaan katetaan sillä, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan. Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen määrä voi poiketen 4 momentissa säädetystä kasvaa kokonaisriskipainolattian myötä, jos Finanssivalvonta on suorittanut tarkastelun ja poistanut ne osat, jotka on laskettu kahteen kertaan riskeiksi.

#### 6 d §

##### *Ohjeellinen lisäpääoma*

Finanssivalvonnan on säännöllisesti arvioitava luottolaitoksen 9 luvun 1 §:n mukaisesti asetetun sisäisen pääoman riittävyttä ja tämän luvun 4 §:ssä tarkoitettujen luottolaitoksen stressitestien tuloksia osana 2 §:ssä tarkoitettua valvojan arviota ja 5 §:ssä tarkoitettua sisäisten menetelmien käytön jatkuvaa valvontaa. Näiden arvioiden perusteella Finanssivalvonnan on tarvittaessa annettava luottolaitokselle suositus omien varojen tarpeeksi, joka ylittää tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa asetetut pääomavaatimukset (*ohjeellinen lisäpääoma*).

Jos kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi, Finanssivalvonta voi tarkistaa ohjeellisen lisäpääoman tason ja varmistaa, että sen mitoitus on edelleen asianmukainen.

#### 10 §

##### *Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa*

Jos 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvion, 5 §:ssä tarkoitetun sisäisten menetelmien käytön jatkuvan valvonnan, 5 a §:ssä tarkoitetun varhaisen puuttumisen, EU:n vakavaraisuusasetuksen noudattamisen valvonnan tai 8 a luvun 4 §:n 4 momentissa tarkoitetun päätöksen perusteella Finanssivalvonta katsoo tarkoituksenmukaiseksi, se voi sen lisäksi, mitä 6, 6 d, 8 ja 9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään:

---

2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin niissä vaaditaan, mutta ei kuitenkaan, jos luottolaitos on jo muutoin velvollinen toimittamaan samat tiedot tai jos luottolaitos on jo toimittanut tiedot taikka Finanssivalvonta voi tuottaa tiedossaan olevien tietojen perusteella tarvitsemansa lisätiedot riittävän luotettavasti ja laadukkaasti;

---

13) velvoittaa luottolaitos soveltamaan erityistä varauksia koskevaa politiikkaa tai taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

14) edellyttää, että luottolaitos vahvistaa omia varojaan pidättäytymällä kokonaan tai osittain varojenjaosta tai koronmaksusta ensisijaiseen lisöpääomaan luettaville rahoitusvälineille;

15) rajoittaa tai supistaa luottolaitoksen liiketoimintaa, mukaan lukien talletusten vastaanottamisen osalta, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa sitä lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä luottolaitoksen vakaudelle;

16) vaatia luottolaitosta vähentämään riskejä, jotka aiheutuvat lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ESG-tekijöistä, mukauttamalla niiden liiketoimintastrategioita, hallintoa ja riskienhallintaa, mitä varten voitaisiin luottolaitosta vaatia vahvistamaan 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuihin suunnitelmiin sisältyviä tavoitteita, toimenpiteitä ja toimia;

17) vaatia luottolaitosta suorittamaan stressitestejä tai eri toteutumavaihtoehtoja koskevia arvioita arvioidakseen riskejä, jotka aiheutuvat kryptovaroihin liittyvistä vastuista ja kryptovarapalvelujen tarjoamisesta;

18) vaatia luottolaitoksia vähentämään keskusvastapuoleen liittyviä vastuitaan tai järjestämään vastuitaan uudelleen määritystileillään markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta katsoo, että kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuu liiallinen keskittymäriski.

Finanssivalvonta voi lisäksi:

1) asettaa muille kuin pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille luottolaitoksille määräajat, joiden kuluessa niiden on toimitettava tiedot Euroopan pankkiviranomaiselle tietojen julkaisemista varten Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla;

2) vaatia luottolaitoksia käyttämään erityisiä tiedotusvälineitä ja muita julkaisupaikkoja kuin Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustoa tietojen keskitettyyn julkaisemiseen tai laitosten tilinpäätösten julkaisemiseen.

---

Edellä 1 momentin 14 kohdassa tarkoitettuun velvoitteeseen perustuvaa pidättymistä varojenjaosta tai koron maksamisesta rahoitusvälineelle ei pidetä luottolaitoksen sopimusrikkomuksena.

## 13 §

### *Valvonta-arvioita koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä*

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidointiryhmän valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys tämän luvun 2, 3, 6, 6 d ja 9 §:n sekä 9 luvun 1 ja 17 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Yhteisymmärryksen saavuttamista koskevassa menettelyssä on tarkasteltava valvontaviranomaisten tekemiä arvioita konsolidointiryhmään kuuluvista luottolaitoksista tässä momentissa tarkoitettuja säännöksiä vastaavien säännösten soveltamisesta. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkiviranomaiselta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu arvio tai päätös on tehtävä vuosittain uudelleen noudattaen, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, taikka erityisestä syystä useamminkin, jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen sitä pyytää harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen, ohjeellista lisäpääomaa koskevan suosituksen tai maksuvalmiusvaatimuksen lisävaatimuksen määrittämiseksi. Tässä momentissa tarkoitettun pyynnön on oltava kirjallinen ja siitä on ilmettävä pyyntöön liittyvät perustelut. Kirjallisen pyynnön perusteella määritetty harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus, ohjeellista lisäpääomaa koskeva suositus ja maksuvalmiusvaatimuksen lisävaatimus voidaan määrittää tästä pykälästä poiketen kahdenvälisesti pyynnön esittäneen ulkomaisen ETA-valvontaviranomaisen ja Finanssivalvonnan kesken sen toimiessa konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavana viranomaisena. Finanssivalvonnan on toimitettava päätös tiedoksi tässä pykälässä tarkoitetuille ETA-valvontaviranomaisille ja konsolidointiryhmän emoyhteisölle.

---

## 17 luku

### **Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen**

#### 1 §

##### *Soveltamisala*

Mitä tässä luvussa säädetään kolmannen maan luottolaitoksesta ja sen sivuliikkeestä, sovelletaan myös:

- 1) yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa;
- 2) yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa ja jota voitaisiin pitää luottolaitoksena, jos se olisi perustettu Euroopan unionissa;
- 3) yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa ja joka voisi täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset, jos se olisi perustettu Euroopan unionissa.

Mitä tässä luvussa säädetään ei kuitenkaan sovelleta, jos kolmanteen maahan perustettu yritys tarjoaa rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU, jäljempänä *rahoitusvälineiden markkinat -direktiivi*, liitteen I osassa A lueteltuja toimintoja ja palveluja tai mitä tahansa oheispalveluja, joiden tarkoituksena on tarjota mainitun direktiivin mukaisia palveluja.

#### 2 §

##### *Määritelmät*

*Pääyrittäjä* tarkoitetaan tässä luvussa yritystä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa ja joka on perustanut Suomeen kolmannen maan sivuliikkeen, sekä konsernin emoyhteisöä ja alakonsernien emoyhteisöinä toimivaa väliyhtiötä.

#### 3 §

### *Sivuliikkeen perustaminen*

Kolmannen maan luottolaitoksen on perustettava sivuliike Suomeen, jos se harjoittaa seuraavanlaista toimintaa Suomessa:

- 1) talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen;
- 2) luotonanto, kuten kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta, kauppatahtumien rahoitus;
- 3) takaukset ja sitoumukset.

Kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto.

#### 4 §

### *Sivuliikkeen toimilupa*

Kolmannen maan luottolaitos ei saa harjoittaa Suomessa luottolaitostoimintaa ilman tässä pykälässä tarkoitettua toimilupaa. Kolmannen maan luottolaitoksen on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa, jotta se voi perustaa sivuliikkeen 3 §:n mukaisesti Suomeen.

Hakemuksesta on pyydettävä lausunto Suomen Pankilta sekä Rahoitusvakausvirastolta, jos sivuliikkeen on määrä vastaanottaa talletuksia, ja sijoittajien korvausrahostolta, jos sivuliikkeen on määrä tarjota sijoituspalveluja.

Hakemukseen on liitettävä tiedot 6 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymisestä sekä tarpeelliset selvitykset luottolaitoksen:

- 1) omistuksesta;
- 2) johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta;
- 3) hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta;
- 4) riskien hallinnasta;
- 5) vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta ja niiden hallinnasta;
- 6) kotivaltion lainsäädännöstä ja finanssivalvonnasta.

Hakemukseen on liitettävä lisäksi tarpeelliset selvitykset sivuliikkeen hallinnon ja toiminnan järjestämisestä, asiakkaiden tunnistamiseksi ja rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi noudatetuista menettelytavoista, sivuliikkeen johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta sekä sivuliikkeen käytössä Suomessa olevista varoista.

Tarkempia säännöksiä toimilupahakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan antaa valtiovarainministeriön asetuksella.

#### 5 §

### *Poikkeukset sivuliikkeen perustamisvaatimuksesta*

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään velvollisuudesta perustaa sivuliike ja hakea sivuliikkeen toimilupa, kolmannen maan luottolaitos saa tarjota sivuliikettä perustamatta 3 §:n 1 momentin mukaista palvelua Euroopan unioniin sijoittautuneelle tai Euroopan unionissa sijaitsevalle asiakkaalle tai vastapuolelle, joka on:

1) yksityisasiakas, hyväksyttävä vastapuoli tai rahoitusvälineiden markkinat -direktiivin liitteen II osassa I ja II tarkoitettu ammattimainen asiakas, jos tällainen asiakas tai vastapuoli lähestyy kolmanteen maahan sijoittautunutta luottolaitosta omasta yksinomaisesta aloitteestaan tämän luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitettun palvelun tai toiminnan tarjoamiseksi;

2) luottolaitos;

3) kyseisen kolmanteen maahan sijoittautuneen luottolaitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, kolmannen maan luottolaitos voi tarjota sivuliikettä perustamatta sellaisia palveluita tai tuotteita, jotka ovat tarpeellisia tai jotka liittyvät läheisesti

asiakkaan tai vastapuolen 1 momentin 1 kohdan mukaisesti pyytämän palvelun tai tuotteen tarjoamiseen. Tällaisia palveluita tai tuotteita voidaan tarjota alun perin pyydettyjen palveluiden tai toiminnan jälkeen.

Jos kolmannen maan luottolaitos ottaa yhteyttä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun asiakkaaseen tai vastapuoleen taikka mahdolliseen asiakkaaseen tai vastapuoleen sellaisen yhteisön välityksellä, joka toimii omaan lukuunsa tai jolla on tiiviit yhteydet kolmannen maan luottolaitokseen, tai jonkin muun kolmannen maan luottolaitoksen puolesta toimivan henkilön välityksellä, tätä ei katsota asiakkaan tai vastapuolen taikka mahdollisen asiakkaan tai vastapuolen omasta yksinomaisesta aloitteesta tarjotuksi palveluksi.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu asiakkaan tai vastapuolen yksinomainen aloite ei oikeuta sellaista kolmannen maan luottolaitosta, joka ei ole perustanut sivuliikettä, markkinoimaan muita tuote-, toiminta- tai palveluluokkia kuin niitä, joita asiakas tai vastapuoli on pyytänyt.

## 6 §

### *Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen*

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimilupa on myönnettävä ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää 18 luvussa säädetyt vaatimukset;
- 2) pääyrittäjällä on kolmannessa maassa toimilupa sellaiseen toimintaan, johon pääyrittäjä hakee toimilupaa Suomessa;
- 3) toiminta, johon pääyrittäjä hakee toimilupaa Suomessa, on kolmannessa maassa valvonnan alaista toimintaa;
- 4) kolmannen maan pääyrittäjän valvontaviranomaista on tiedotettu sivuliikkeen perustamisesta ja sille on toimitettu sivuliikkeen perustamista koskeva 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimilupahakemus ja mainitun pykälän 3 ja 4 momentin mukaisesti hakemukseen liitetyt selvitykset;
- 5) Finanssivalvonnalla on pääsy valvontatehtäviensä hoitamiseksi kaikkiin tarpeellisiin tietoihin pääyrittäjästä kyseisen pääyrittäjän valvontaviranomaisilta sekä mahdollisuus sovittaa valvontatoimensa tehokkaasti yhteen kolmannen maan valvontaviranomaisten valvontatoimien kanssa, erityisesti kriisi- tai rahoitusvaikeuksissa, jotka vaikuttavat pääyrittäjään, sen ryhmään tai kolmannen maan rahoitusjärjestelmään;
- 6) ei ole perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä käytettäisiin rahanpesuun tai sen harjoittamisen helpottamiseen tai terrorismin rahoitukseen.

Kun Finanssivalvonta arvioi, täyttyykö 1 momentin 6 kohdassa säädetty edellytys, sen on pyydettävä lausunto toimivaltaiselta valvontaviranomaiselta, joka vastaa Suomessa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta. Finanssivalvonta voi myöntää toimiluvan ainoastaan, jos lausunnossa todetaan, että mainitussa kohdassa säädetty edellytys täyttyy.

Toimilupaan on sisällytettävä maininta siitä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike saa harjoittaa toimiluvan mukaista toimintaa ainoastaan Suomessa ja että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeltä on kielletty palvelujen tarjoaminen tai toiminnan harjoittaminen yli rajojen muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike voi kuitenkin tarjota palveluita tai harjoittaa toimintaa 5 §:n 1 momentissa säädetyin mukaisesti.

## 7 §

### *Sivuliikkeen toimiluvan perumisen tai hylkäämisen edellytykset*

Finanssivalvonnan on peruttava kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimilupa tai hylättävä toimilupahakemus, jos:

- 1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei täytä 6 §:ssä säädettyjä toimilupavaatimuksia;
- 2) pääyritys tai sen ryhmä ei täytä siihen kolmannen maan lainsäädännön nojalla sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia tai on perusteltua syytä epäillä, että se ei täytä kyseisiä vaatimuksia tai että se rikkoo niitä seuraavien 12 kuukauden aikana;
- 3) kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomaisen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Finanssivalvonta voi myös perua kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle myönnetyn toimiluvan, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- 1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi;
- 2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on saanut toimiluvan antamalla väärää tietoa tai muulla sääntöjen vastaisella tavalla;
- 3) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei enää täytä yhtä tai useampaa 8 §:n 2 momentin mukaisesti määrättyä rajoitusta tai ehtoa, jonka nojalla toimilupa on myönnetty;
- 4) ei voida enää luottaa siihen, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää velvoitteensa velkojiaan kohtaan, eikä se enää tarjoa erityistä turvaa tallettajiansa sille uskomille varoille;
- 5) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike syyllistyy johonkin 20 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun rikkomukseen;
- 6) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n 1 momentin 3 kohdassa, 2 momentin 1 kohdassa tai 3 momentin 3 kohdassa säädetyn edellytyksen;

7) on perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeessä, sen pääyrityksessä tai ryhmässä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kolmannen maan sivuliikkeeseen, sen pääyritykseen tai ryhmään kohdistuu lisääntynyt rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen syyllistymisen tai pyrkimisen riski.

Jos 1 momentin 2 tai 3 kohdassa säädetty edellytys täyttyy, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on ilmoitettava siitä viipymättä Finanssivalvonnalle.

Kun Finanssivalvonta arvioi, täyttyykö 2 momentin 7 kohdassa säädetty edellytys, sen on pyydettävä lausunto toimivaltaiselta valvontaviranomaiselta, joka vastaa Suomessa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta.

Kun Finanssivalvonta peruu sivuliikkeen toimiluvan, sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava. Mitä muualla laissa säädetään sivuliikkeen valvonnasta, sovelletaan sivuliikkeen valvontaan sen lopetettua toimintansa, kunnes 6 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty ja sivuliikkeen talletukset maksettu tallettajille.

Ulkomaisen luottolaitoksen on viivytyksettä sen sivuliikkeen toiminnan lopettamisen jälkeen ilmoitettava velkojilleen ja velallisilleen, joiden saaminen tai velka perustuu sivuliikkeen välityksellä tehtyyn sopimukseen, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja miten velkoja voi lopettamisen jälkeen saada suorituksen eräänntyneestä saamisestaan. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettua menettelystä.

## 8 §

### *Sivuliikkeen toimilupaa koskeva menettely*

Finanssivalvonnan on annettava toimilupaa koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun hakija on antanut

asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset. Toimilupaa koskeva päätös on kuitenkin aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnalla on oikeus toimiluvan hakijaa kuultuaan asettaa toimilupaan sivuliikkeen liiketoimintaa koskevia valvonnan kannalta välttämättömiä rajoituksia ja ehtoja. Finanssivalvonta voi toimiluvan myöntämisen jälkeen hakemuksesta muuttaa toimiluvan ehtoja.

Jos toimilupaa koskevaa päätöstä ei ole annettu 1 momentissa säädetyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valitus tehdään ja käsitellään, kuten hakemuksen hylkäämistä koskeva valitus tehdään ja käsitellään. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes päätös on annettu. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta muutoksenhakuviranomaiselle, jos päätös on annettu valituksen jälkeen. Valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle ja, jos sivuliike tarjoaa sijoituspalvelua, sijoittajien korvausrahastolle, kolmannen maan sivuliikkeitä koskevat seuraavat tiedot:

- 1) tiedot sivuliikkeen toimiluvan myöntämisestä ja toimiluvan muuttamisesta;
- 2) sivuliikkeiden Finanssivalvonnalle raportoimat kokonaisvarat ja -velat;
- 3) kolmannessa maassa sijaitsevan luottolaitoksen tai luottolaitosryhmittymän nimi, johon sivuliike kuuluu.

Finanssivalvonnan on annettava toimiluvan perumisesta päätös kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimiluvan perumisesta Euroopan komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle sekä sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luottolaitos on rahaston jäsen.

## 9 §

### *Yhteistyö kolmannen maan viranomaisen kanssa*

Finanssivalvonnan on pyrittävä tekemään hallinnollisia sopimuksia tai muita järjestelyjä asianomaisten kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa, ennen kuin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike aloittaa toimintansa asianomaisessa jäsenvaltiossa. Tällaisten sopimusten on perustuttava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti laadittuihin hallinnollisten järjestelyjen malleihin.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viipymättä tiedot kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdyistä hallinnollisista sopimuksista ja muista järjestelyistä.

## 10 §

### *Syrjinnän kieltö*

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä koskevia säännöksiä ei saa soveltaa siten, että ne saavat edullisemman kohtelun kuin ulkomaisen ETA-luottolaitosten sivuliikkeet.

## 11 §

### *Sivuliikkeiden luokittelu*

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet luokitellaan luokkaan I tai II.

Luokan I sivuliikkeellä tarkoitetaan sivuliikettä, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen Suomessa kirjaamien tai siltä peräisin olevien varojen kokonaisarvo on vähintään 5 miljardia euroa välittömästi edeltävältä raportointikaudelta 18 luvun 8 a §:n mukaisesti;

2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ottaa toimiluvan mukaisesti vastaan talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja vähittäisasiakkailta, ja niiden määrä on vähintään 5 prosenttia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kokonaisveloista tai ylittää 50 miljoonaa euroa;

3) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei ole 4 momentissa tarkoitettu vaatimukset täyttävä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike.

Luokan II sivuliikkeellä tarkoitetaan muita sivuliikkeitä kuin I luokkaan kuuluvia.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä pidetään vaatimukset täyttävänä sivuliikkeenä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) pääyriyksellä on kotipaikka maassa, jossa sovelletaan sellaisia vakavaraisuussäännöksiä ja valvontaa, jotka vastaavat vähintään luottolaitosdirektiivin ja EU:n vakavaraisuusasetuksen vakavaraisuussäännöksiä;

2) pääyriyksen valvontaviranomaisiin sovelletaan salassapitovaatimuksia, jotka vastaavat vähintään luottolaitosdirektiivin VII osaston I luvun II jaksossa säädettyjä vaatimuksia;

3) pääyriyksellä on kotipaikka maassa, jota ei ole luokiteltu sellaiseksi suuririskiseksi kolmanneksi maaksi, jolla on strategisia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässään rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklan mukaisesti.

Euroopan pankkiviranomainen ylläpitää julkista rekisteriä niistä kolmansista maista ja kolmannen maan viranomaisista, jotka täyttävät 4 momentissa säädetty edellytykset.

Saatuaan toimilupahakemuksen 4 §:n mukaisesti Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttävätkö 4 momentin edellytykset vaatimukset täyttävästä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeestä ja 2 momentissa säädetty edellytykset luokasta I. Arvion perusteella Finanssivalvonta luokittelee kolmannen maan luottolaitoksen luokkaan I tai II. Jos kolmatta maata, jossa pääyriyksellä on kotipaikka maassa, ei ole kirjattu julkiseen rekisteriin, Finanssivalvonnan on pyydettävä komissiota arvioimaan kolmannen maan pankkialan sääntelykehystä ja luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia, jos 4 momentin 3 kohdassa säädetty edellytys täyttyy. Finanssivalvonnan on luokiteltava kolmannen maan sivuliike luokkaan I, kunnes komissio tekee päätöksen.

Finanssivalvonnan on päivitettävä kolmannen maan sivuliikkeiden luokittelu seuraavasti:

1) jos luokkaan I kuuluva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei enää täytä 2 momentissa säädettyjä edellytyksiä, sitä on välittömästi pidettävä luokkaan II kuuluvana;

2) jos luokkaan II kuuluva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike alkaa täyttää jonkin 2 momentissa säädettyistä edellytyksistä, sen katsotaan kuuluvan luokkaan I vasta neljän kuukauden kuluttua päivästä, jona se täytti edellytyksen.

## 12 §

### *Vaatimus tytäryhtiön perustamisesta*

Finanssivalvonta voi vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä hakemaan 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua toimiluvan, jos:

1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on aiemmin harjoittanut tai harjoittaa tällä hetkellä tämän luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimintaa muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa sijaitsevalle asiakkaalle tai vastapuolelle eikä kyseistä toimintaa harjoiteta tämän luvun 5 §:n 1 momentissa säädettyjen poikkeuksien nojalla;

2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää 10 luvun 8 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset muusta rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävästä luottolaitoksesta;

3) Finanssivalvonta arvioi tämän luvun 13 §:n mukaisesti, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on merkitystä järjestelmän kannalta ja se aiheuttaa merkittäviä rahoitusvakauteen liittyviä riskejä Euroopan unionissa tai Suomessa; tai

4) kaikkien samaan ryhmään kuuluvien kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeiden Euroopan unionissa olevien varojen kokonaismäärä on vähintään 40 miljardia euroa tai kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kirjanpidossa olevien varojen määrä Suomessa vähintään 10 miljardia euroa.

Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen tekemistä sovellettava 13 §:ssä ja 18 luvun 14 §:ssä säädettyjä toimenpiteitä. Jos Finanssivalvonta voi muista kuin 1 momentissa luetelluista syistä perustella, että kyseiset toimenpiteet eivät riitä olennaisten valvontaan liittyvien ongelmien ratkaisemiseen, Finanssivalvonnan ei tarvitse soveltaa muita toimenpiteitä ennen 1 momentissa tarkoitettua vaatimusta.

Ennen 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen tekemistä Finanssivalvonnan on kuultava Euroopan pankkiviranomaista ja niiden Euroopan unionin jäsenmaiden toimivaltaisia viranomaisia, joihin kolmannen maan luottolaitoksen ryhmä on perustanut muita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä tai tytäryrityksenä toimivia laitoksia.

### 13 §

#### *Järjestelmän kannalta merkittävä sivuliike*

Finanssivalvonnan on arvioitava kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen merkittävyttä järjestelmän kannalta ja sitä, aiheuttaako kyseinen sivuliike merkittäviä riskejä Euroopan unionin ja Suomen rahoitusvakaudelle, jos sivuliikkeen 18 luvun 8 a §:n mukaisesti raportoitujen Euroopan unionissa olevien varojen kokonaismäärä on kaikilla samaan ryhmään kuuluvilla Euroopan unionissa olevilla sivuliikkeillä vähintään 40 miljardia euroa välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta keskimäärin tai vähintään kolmen tilikauden osalta välittömästi edeltävien viiden tilikauden ajalta. Varojen kokonaismäärään ei lasketa mukaan varoja, jotka ovat kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeiden hallussa sellaisten markkinaoperaatioiden yhteydessä, joita keskuspankit tekevät Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluvien keskuspankkien kanssa.

Finanssivalvonnan on tehdessään 1 momentissa tarkoitettua arviota otettava huomioon:

1) sivuliikkeen koko;

2) sivuliikkeen rakenteen, organisaation ja liiketoimintamallin monimutkaisuus;

3) sivuliikkeen kytkös Euroopan unionin ja Suomen rahoitusjärjestelmään;

4) sivuliikkeen toiminnan, palvelujen tai toimien tai sen tarjoaman rahoitusinfrastruktuurin korvattavuus;

5) sivuliikkeen markkinaosuus Euroopan unionissa ja Suomessa, kun otetaan huomioon sen kokonaispankkivarat, sen tarjoama toiminta ja palvelut sekä sen toteuttamat toimet;

6) todennäköinen vaikutus, joka sivuliikkeen toimien tai liiketoiminnan keskeyttämisellä tai lopettamisella olisi Suomen rahoitusjärjestelmän likviditeettiin tai maksu-, selvitys- ja toimitusjärjestelmiin Euroopan unionissa ja Suomessa;

7) sivuliikkeen rooli ja merkitys sen ryhmän toiminnalle, palveluille ja toimille Euroopan unionissa ja Suomessa;

8) sivuliikkeen rooli ja merkitys kriisinvirkauksen tai purkamisen yhteydessä kriisinvirkauksiviranomaiselta saatujen tietojen perusteella;

9) ryhmän kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden kautta harjoittaman liiketoiminnan määrä suhteessa kyseisen ryhmän tytäryritysten kautta tapahtuvaan sellaiseen liiketoimintaan, jota harjoitetaan Euroopan unionissa ja niissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa, joihin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet ovat sijoittautuneet;

10) tekijät, joiden perusteella arvioidaan, täyttykö 10 luvun 8 §:n 8 momentissa säädetty edellytykset muusta rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävästä luottolaitoksesta.

Finanssivalvonnan on 1 momentissa tarkoitettua arviointia tehdessään kuultava Euroopan pankkiviranomaista ja niiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joissa asianomainen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä, arvioidakseen rahoitusvakautta koskevia riskejä, joita asianomainen kolmannen maan sivuliike aiheuttaa muille jäsenvaltioille.

Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu 1 momentissa tarkoitettu arviointi ja ehdotus 18 luvun 14 §:n 3 momentissa tarkoitetuista toimista Euroopan pankkiviranomaiselle ja Euroopan unionin niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin asianomainen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä.

Jos toimivaltaiset viranomaiset, joita kuullaan 3 momentin mukaisesti, eivät ole samaa mieltä arvioinnista, ne ilmoittavat asiasta 10 työpäivän kuluessa Finanssivalvonnalle arvioinnin vastaanottamisesta. Finanssivalvonnan on Euroopan pankkiviranomaisen avulla pyrittävä pääsemään yksimielisyyteen muiden toimivaltaiten viranomaisten kanssa arvioinnista ja tapauksen mukaan 18 luvun 14 §:n 3 momentissa tarkoitetuista toimista viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona Finanssivalvonta vastaanotti muun toimivaltaisen viranomaisen eriävän näkemyksen. Edellä tarkoitettujen kolmen kuukauden kuluttua Finanssivalvonnan on annettava päätös arvioinnista ja 18 luvun 14 §:n 3 momentissa tarkoitetuista toimista.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle ja toisen jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin asianomainen kolmannen maan luottolaitoksen ryhmä on perustanut muita sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä, perusteltu ilmoitus siitä, miksi se on päättänyt jättää toteuttamatta 18 luvun 14 §:ssä tarkoitettuja valvontatoimia, jos Finanssivalvonta arvioi, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on merkitystä järjestelmän kannalta, mutta päättää jättää toteuttamatta mainitussa pykälässä tarkoitettuja valvontatoimia.

#### 14 §

##### *Edustuston avaaminen ja toiminta*

Jos kolmannen maan luottolaitos aikoo avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on mainittava edustuston toimipaikan osoite, edustuston toiminnasta vastaava henkilö sekä toiminnan laatu ja laajuus. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

Edustusto ei saa harjoittaa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa.

Edustusto voi aloittaa toimintansa, kun se on tehnyt 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen.

#### 15 §

##### *Edustuston toimintaoikeuksien peruminen*

Finanssivalvonta voi kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa Suomessa, jos 14 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty tai ilmoituksessa annetut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia taikka edustuston toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai määräyksiä.

#### 18 luku

##### **Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset**

#### 4 §

##### *Sisäinen hallinto ja asiakastietojärjestelmät*

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovelletaan 7 luvun 1 §:ää, 8 lukua ja 9 luvun 2 §:ää. Liiketoiminnasta riippumattomien valvontatoimintojen osalta sovelletaan luokan I sivuliikkeisiin 9 luvun 8 §:ää ja luokan II sivuliikkeisiin mainittua pykälää siltä osin kuin kyse on ainoastaan liiketoiminnasta riippumattomien valvontatoimintojen perustamisesta. Finanssivalvonta voi kuitenkin vaatia luokan II sivuliikettä nimittämään erilliset vastuuhenkilöt liiketoiminnoista riippumattomille valvontatoiminnoille 9 luvun 8 §:n mukaisesti, jos Finanssivalvonta arvioi sen tarpeelliseksi sivuliikkeen koon, sisäisen organisaation sekä toiminnan luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden perusteella. Finanssivalvonta voi myös vaatia, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike perustaa paikallisen hallintokomitean sivuliikkeen asianmukaisen hallinnon varmistamiseksi.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava pääyriksen ylimmälle hallintoelimelle raportointisuhteet, jotka kattavat kaikki olennaiset riskit ja riskinhallintapolitiikat ja niiden muutokset. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on myös oltava riittävät tieto- ja viestintätekniset järjestelmät sekä valvonta sen varmistamiseksi, että toimintaperiaatteita noudatetaan asianmukaisesti.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovelletaan, mitä 5 luvun 10 ja 11 §:ssä säädetään luottolaitoksen toiminnan ulkoistamisen edellytyksistä.

Jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kriittisiä tai tärkeitä toimintoja hoitaa sen pääyritys, kyseiset toiminnot on suoritettava sisäisten järjestelyjen tai ryhmän sisäisten sopimusten mukaisesti. Finanssivalvonnalla on oltava pääsy kaikkiin tietoihin, joita se tarvitsee valvontatehtävänsä hoitamiseksi kyseisten toimintojen osalta.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähden riittävät asiakastietojärjestelmät, jotta sivuliike voi jatkuvasti antaa asiakkailleen lain ja sopimuksen edellyttämät tiedot asiakassuhteesta.

#### 4 a §

##### *Riskienhallinta*

Ulkomainen luottolaitos ei saa Suomessa harjoittamassaan toiminnassa ottaa niin suurta riskiä, että se vaarantaa sivuliikkeen tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulee olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeillä, jotka toteuttavat kahden konsernin välisiä tai ryhmän sisäisiä toimia, on oltava riittävät resurssit vastapuoliluottoriskinsä tunnistamiseksi ja hallitsemiseksi asianmukaisesti silloin, kun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kirjaamiin varoihin liittyvät olennaiset riskit siirretään vastapuolelle.

#### 4 b §

##### *Pääomavaatimus*

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on jatkuvasti oltava vähimmäispääoma, joka on vähintään:

1) luokkaan I kuuluvan sivuliikkeen osalta 2,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta tai äskettäin toimiluvan saaneen sivuliikkeen osalta sivuliikkeen 8 a §:n mukaisesti raportoimista veloista toimiluvan myöntämisen aikaan, kuitenkin vähintään 10 miljoonaa euroa;

2) luokkaan II kuuluvan sivuliikkeen osalta 0,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta tai äskettäin toimiluvan saaneiden sivuliikkeen osalta sivuliikkeen 8 a §:n mukaisesti raportoimista veloista toimiluvan myöntämisen aikaan, kuitenkin vähintään 5 miljoonaa euroa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vähimmäispääomavaatimus on täytettävä jollakin seuraavista:

1) käteisvaroilla tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 60 alakohdassa tarkoitetuilla käteiseen verrattavilla välineillä;

2) Euroopan unionin jäsenvaltion tai Euroopan unionin jäsenvaltion keskuspankin liikkeeseen laskemalla vieraan pääoman ehtoisella arvopaperilla;

3) sellaisella muulla välineellä kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulla, joka on kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen käytettävissä rajoittamattomaan ja välittömään käyttöön riskien tai tappioiden kattamiseksi heti, kun riskejä tai tappioita ilmenee.

Varat, joilla 1 momentin vähimmäispääomavaatimus täytetään, on talletettava tilille sellaiseen luottolaitokseen, jolla on Suomessa luottolaitoksen toimilupa ja joka ei ole osa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen pääyrityksen ryhmää. Tilille talletettujen varojen on oltava käytettävissä kriisinratkaisulain 15 luvun 5 §:n mukaisesti.

#### 4 c §

##### *Maksuvalmiusvaatimus*

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava sivuliikkeen toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu. Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sivuliike kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Luottolaitoksen on Finanssivalvonnan vaatimuksesta esitettävä luottolaitoksen hallituksen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet. Periaatteista on käytävä myös ilmi, millä tavoin sivuliikkeen maksuvalmiutta ja siihen sisältyviä riskejä valvotaan ottaen huomioon sivuliikkeen liiketoiminnan laatu ja laajuus.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti kiinnittämättömiä ja likvidejä varoja vähintään sellainen määrä, joka riittää kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset vähintään 30 päivän ajan. Luokan I sivuliikkeen on täytettävä EU:n vakavaraisuusasetuksen kuudennen osan I osastossa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 säädetty maksuvalmiusvaatimus.

Varat, joilla 2 momentissa säädetty maksuvalmiusvaatimus täytetään, on talletettava tilille sellaiseen luottolaitokseen, jolla on Suomessa luottolaitoksen toimilupa ja joka ei ole osa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen pääyrityksen ryhmää. Jos tilillä on likvidejä varoja sen jälkeen, kun niitä on käytetty kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset, jäljellä olevien likvidien varojen on oltava käytettävissä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kriisinratkaisuun kriisinratkaisulain 15 luvun 5 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonta voi päättää, että 2 momentissa säädettyä vaatimusta ei sovelleta kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen, jos sitä pidetään vaatimukset täyttävänä 17 luvun 11 §:n 4 momentin mukaisesti.

Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa säädettyjen vaatimusten laskemisesta.

#### 8 §

##### *Tilinpäätös ja kirjanpito*

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on julkistettava luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Ne on julkaistava suomen tai ruotsin kielellä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä anna lupaa julkistaa niitä muulla kielellä.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on pidettävä sellaista kirjanpitoa, jonka avulla se voi seurata ja pitää kattavaa ja täsmällistä kirjaa kaikista kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen Suomessa kirjaamista tai Suomesta peräisin olevista varoista ja veloista sekä hallinnoida kyseisiä varoja ja velkoja itsenäisesti kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen sisällä. Kirjanpidossa on annettava kaikki tarvittavat ja riittävät tiedot kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen aiheuttamista riskeistä ja siitä, miten niitä hallitaan.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on kehitettävä 2 momentissa tarkoitettua kirjanpidon hallinnointia varten menettelyperiaatteet, joita tarkastellaan ja päivitetään säännöllisesti. Pääyryksen hallintoelimen on dokumentoitava ja hyväksyttävä menettelyperiaatteet. Menettelyperiaatteissa on esitettävä selkeät perustelut kirjanpitokäytännöille ja esitettävä, miten kyseiset käytännöt ovat kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen liiketoimintastrategian mukaisia.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on laadittava säännöllisesti riippumaton, kirjallinen ja perusteltu lausunto havaintoineen ja päätelmineen Finanssivalvonnalle tässä pykälässä säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanosta ja jatkuvasta noudattamisesta.

## 8 a §

### *Raportointivaatimukset*

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on Finanssivalvonnan määräyksestä, kuitenkin vähintään vuosittain, toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavat tiedot:

- 1) toimintaan liittyvät kokonaisvarat Suomessa;
- 2) maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ylläpitämiseksi käytössä olevat instrumentit;
- 3) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat, sivuliikkeen kirjanpidossa olevat varat ja velat 8 §:n mukaisesti sekä kolmannen maan sivuliikkeiltä peräisin olevat varat ja velat eriteltyinä seuraavasti:
  - a) suurimmat kirjatut varat ja velat luokiteltuina sektoreittain ja vastapuolien mukaan, kuten rahoitusalan vastuut;
  - b) tietyntyyppisiin vastapuoliin kohdistuvat merkittävät riski- ja rahoituslähteiden keskittymät;
  - c) merkittävät sisäiset liiketoimet pääyryksen ja sen ryhmään kuuluvien yhteisöjen kanssa;
- 4) selvitys tallettajiin sovellettavasta talletussuojasta;
- 5) selvitys sivuliikkeen riskienhallintajärjestelmästä;
- 6) selvitys sivuliikkeen hallinto- ja ohjausjärjestelmästä sekä tiedot sivuliikkeen toimivaan johtoon kuuluvista ja keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä;
- 7) sivuliikettä koskevat elvytys- ja kriisintarkaisusuunnitelmat;
- 8) se, noudattaako kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike niihin tässä laissa säädettyjä vaatimuksia;
- 9) muut kuin 1—8 kohdassa tarkoitettut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot kattavan kuvan saamiseksi kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen tai sen pääyryksen liiketoiminnasta, toiminnasta tai taloudellisesta vakaudesta sekä sen tarkistamiseksi ja varmistamiseksi, että kolmannen maan sivuliike ja sen pääyrytys noudattavat sovellettavaa lainsäädäntöä.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on myös toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavasti tiedot pääyryksestään:

1) määräajoin yhdistetyt tiedot varoista ja veloista, joita kyseisen pääyrityksen ryhmän Euroopan unionissa olevat tytäryritykset ja muut sivuliikkeet pitävät hallussaan tai ovat kirjanneet;

2) tiedot säännöllisin väliajoin siitä, että pääyritys noudattaa sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia yksilöllisesti ja konsolidoinnin perusteella;

3) tapauskohtaisesti merkittävät vakavaraisuuden kokonaisarviointit ja arviot, kun niitä tehdään pääyrityksessä, ja niistä johtuvat valvontapäätökset;

4) pääyrityksen elvytyssuunnitelmat ja erityistoimenpiteet, joita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen suhteen voidaan toteuttaa kyseisten suunnitelmien mukaisesti, sekä kyseisiin suunnitelmiin myöhemmin tehtävät päivitykset ja muutokset;

5) pääyrityksen liiketoimintastrategia suhteessa kolmannen maan sivuliikkeisiin ja mahdolliset myöhemmät muutokset kyseiseen strategiaan;

6) palvelut, joita pääyritys tarjoaa 17 luvun 5 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella, ja mahdolliset myöhemmät muutokset palveluihin;

7) Finanssivalvonnan määräyksestä muut kuin 1—6 kohdassa tarkoitetut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot kattavan kuvan saamiseksi kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen tai sen pääyrityksen liiketoiminnasta, toiminnasta tai taloudellisesta vakaudesta sekä sen tarkistamiseksi ja varmistamiseksi, että kolmannen maan sivuliike ja sen pääyritys noudattavat sovellettavaa lainsäädäntöä.

Finanssivalvonnalle on toimitettava 1 ja 2 momentissa tarkoitetut tiedot vähintään kahdesti vuodessa, jos kyseessä on luokan I sivuliike, ja vähintään kerran vuodessa, jos kyseessä on luokan II sivuliike.

Finanssivalvonta voi päättää, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen ei tarvitse toimittaa osaa tai mitään 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista, jos kyseessä on 17 luvun 11 §:n 4 momentin mukainen vaatimukset täyttävä sivuliike ja Finanssivalvonta voi saada tiedot suoraan kyseisen kolmannen maan luottolaitoksen valvontaviranomaisilta.

Kun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike toimittaa tiedot kirjanpidossaan olevista varoista ja veloista 1 momentin 3 kohdan mukaisesti, sen on sovellettava kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1606/2002.

Tilinpäätöstietojen lisäksi Suomen Pankilla on oikeus saada tehtävänsä toteuttamiseksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeltä vastaavat tiedot, jotka sillä on oikeus saada Suomessa toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta. Finanssivalvonnan tietojensaantioikeudesta säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

## 10 §

### *Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto*

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaa sivuliikkeen johtaja, joka myös edustaa luottolaitosta sivuliikkeen toimintaa koskevilla oikeussuhteilla. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava kuitenkin vähintään kaksi henkilöä, jotka tosiasiallisesti johtavat sivuliikkeen liiketoimintaa. Näiden kahden henkilön on oltava hyvämaineisia, heillä on oltava riittävät tiedot, taidot ja kokemus, heidän on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen ja Finanssivalvonnan on hyväksyttävä heidät kyseiseen tehtävään.

## 14 §

### *Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeiden valvonta ja arviointi*

Finanssivalvonnan on varmistettava, että riippumaton kolmas osapuoli arvioi säännöllisesti, miten kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike panee täytäntöön 4 §:n 1—4 momentissa ja 4 a §:n 2 momentissa säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanoa ja niiden jatkuvaa noudattamista kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeessä ja toimittaa Finanssivalvonnalle kertomuksen havainnoistaan ja päätelmistään.

Finanssivalvonnan on tarkasteltava uudelleen järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja, joita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on ottanut käyttöön noudattaakseen tässä laissa säädettyjä vaatimuksia. Finanssivalvonnan on tarkastelun perusteella arvioitava, varmistaako kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike soveltamallaan järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla sekä niiden hallussa olevalla pääomalla ja maksuvalmiudella niiden olennaisten riskien vakaan hallinnan ja kattamisen sekä sivuliikkeen elinkelpoisuuden.

Finanssivalvonnan on suoritettava tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettu tarkastelu ja arviointi niiden valvontaperiaatteiden mukaisesti, jotka se on julkaissut 11 luvun 12 §:n 1 kohdan mukaisesti. Finanssivalvonnan on vahvistettava tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettujen tarkastelun tiheys ja intensiteetti siten, että se on oikeassa suhteessa sivuliikkeiden luokitteluun luokkiin I ja II ja että niissä otetaan huomioon muut asiaankuuluvat perusteet, kuten kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.

Finanssivalvonnan on välittömästi ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavalle viranomaiselle, jos uudelleentarkastelu antaa toimivaltaisille viranomaisille perustellun syyn epäillä, että kyseisen kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että sen riski on kasvanut. Jos rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on kasvanut, Finanssivalvonnan sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavan viranomaisen on pidettävä yhteyttä ja ilmoitettava yhteinen arviointinsa välittömästi Euroopan pankkiviranomaiselle. Finanssivalvonnan on tarvittaessa toteutettava 15 §:n mukaisia valvontatoimia tai peruttava toimitusta 17 luvun 7 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan, rahanpesun selvittelykeskuksen ja rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavan viranomaisen on tehtävä tiivistä yhteistyötä toimivaltansa puitteissa ja vaihdettava merkityksellisiä tietoja, jos yhteistyö ja tietojenvaihto eivät vaikuta rikos- tai hallintolainsäädännön nojalla meneillään olevaan tiedusteluun, tutkintaan tai menettelyihin.

## 15 §

### *Finanssivalvonnan toimivalta valvonnassa*

Finanssivalvonnan on ryhdyttävä 2 momentin mukaisiin valvontatoimiin, jotta se voi varmistaa, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike toteuttaa varhaisessa vaiheessa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

1) sivuliikkeet täyttävät niihin luottolaitosdirektiivin ja tämän lain nojalla sovellettavat vaatimukset tai palauttavat kyseisten vaatimusten täyttymisen; ja

2) olennaiset riskit, joille sivuliikkeet altistuvat, katetaan ja niitä hallitaan järkevällä ja riittävällä tavalla ja että kyseiset sivuliikkeet pysyvät elinkelpoisina.

Finanssivalvonta voi vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä:

1) pitämään hallussaan 4 b §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimuksen ylittävää pääomamäärää tai täyttämään muun lisäpääomavaatimuksen, joka täyttää 4 b §:ssä säädetty vaatimukset;

2) täyttämään 4 c §:ssä säädetyn vaatimuksen lisäksi muun erityisen maksuvalmiusvaatimuksen siten, että varat täyttävät 4 c §:ssä säädetty vaatimukset;

3) vahvistamaan hallinto-, riskienhallinta- tai kirjausjärjestelyjään;

4) rajoittamaan liiketoimintansa tai harjoittamansa toiminnan laajuutta sekä kyseisten toimintojen vastapuolien toimintaa;

5) vähentämään toimintoihinsa, tuotteisiinsa ja järjestelmiinsä sekä ulkoistettuihin toimintoihin liittyvää riskiä ja lopettamaan tällaisten toimintojen harjoittaminen tai tällaisten tuotteiden tarjoaminen;

6) noudattamaan 8 a §:n 1 momentin 9 kohdan tai 2 momentin 7 kohdan mukaisia lisäraportointivaatimuksia tai tihentämään säännöllistä raportointia;

7) julkistamaan tietoja.

Finanssivalvonta voi myös 17 luvun 13 §:ssä tarkoitetun arvioinnin perusteella tunnistettujen riskeihin puuttua:

1) vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä järjestelemään uudelleen varojaan tai toimintojaan siten, että se lakkaa olemasta järjestelmän kannalta merkittävä mainitun pykälän mukaisesti tai aiheuttamasta aiheetonta riskiä Euroopan unionin tai Suomen rahoitusvakaudelle; tai

2) asettaa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle vakavaraisuutta koskevia lisävaatimuksia.

Finanssivalvonalla on lisäksi valtuudet vaatia Suomessa sijaitsevia luottolaitoksia ja ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeitä toimittamaan sille tiedot, joita se tarvitsee valvoakseen sellaisten palvelujen tarjoamista, joita tarjotaan 17 luvun 5 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti asiakkaan tai vastapuolen omasta yksinomaisesta aloitteesta ja joita tarjoaa luottolaitoksen tai sivuliikkeen kanssa samaan ryhmään kuuluva kolmannen maan luottolaitos.

## 16 §

### *Valvontaviranomaisten yhteistyö*

Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava tietoa niiden valvontaviranomaisten kanssa, jotka valvovat saman kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän sivuliikkeitä ja tytäryrityksinä toimivia laitoksia. Finanssivalvonnan on tehtävä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa kirjalliset sopimukset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyistä Finanssivalvonnasta annetun lain 67 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan on osallistuttava valvontakollegion työhön tai perustettava Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettu valvontakollegio seuraavasti:

1) jos kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän tytäryrityksinä toimivien laitosten osalta on perustettu valvontakollegio, saman ryhmän luokkaan I kuuluvat sivuliikkeet on sisällytettävä kyseisen valvontakollegion soveltamisalaan;

2) jos kolmannen maan luottolaitoksen ryhmällä on luokan I sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa, mutta Euroopan unionissa ei ole tytäryrityksenä toimivia laitoksia, joihin sovelletaan valvontakollegiota, valvontakollegio on perustettava kyseisten luokan I sivuliikkeiden osalta;

3) jos kolmannen maan ryhmällä on luokkaan I kuuluvia kolmannen maan sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai vähintään yksi luokkaan I kuuluva sivuliike ja yksi tai useampi Euroopan unionissa tytäryrityksenä toimiva laitos, joihin ei sovelleta valvontakollegiota, valvontakollegio on perustettava kyseisten kolmannen maan sivuliikkeiden ja tytäryrityksinä toimivien laitosten osalta.

Edellä 2 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa viranomaisten on varmistettava, että on olemassa johtava toimivaltainen viranomainen, jolla on sama tehtävä kuin konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavalla Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:n valvontakollegiossa. Finanssivalvonta on johtava toimivaltainen viranomainen, jos Suomessa on suurin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike kirjattujen varojen kokonaisarvon perusteella.

Valvontakollegion on:

- 1) laadittava kertomus ryhmän rakenteesta ja toiminnasta Euroopan unionissa ja saattaa kyseinen kertomus vuosittain ajan tasalle;
  - 2) vaihdettava tietoja 14 §:ssä tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin tuloksista;
  - 3) pyrittävä yhdenmukaistamaan 15 §:ssä tarkoitettujen valvontatoimien soveltamista.
- Valvontakollegion on tarvittaessa varmistettava asianmukainen koordinointi ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa.

## 17 §

### *Tietojen ilmoittaminen Euroopan pankkiviranomaiselle*

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle seuraavat tiedot:

- 1) kolmannen maan luottolaitoksien sivuliikkeille myönnetyt toimiluvat ja niiden myöhemmät muutokset;
- 2) toimiluvan saaneiden kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeiden kirjaamat varat ja velat yhteensä, sellaisina kuin ne on ilmoitettu määräajoin;
- 3) sen kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike kuuluu.

Euroopan pankkiviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon kolmannen maan luottolaitoksien sivuliikkeistä, joilla on lupa toimia Euroopan unionissa, ja tiedon siitä, missä maassa sivuliikkeillä on toimilupa.

## 20 luku

### **Hallinnolliset seuraamukset**

## 1 §

### *Seuraamusmaksu*

-----  
Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:

-----  
3) tämän lain 7 luvun 1—4, 4 a—4 e ja 5 §:n sekä 6 §:n 1 momentin säännökset hallinto- ja ohjausjärjestelmästä, 8 luvun 3—14 §:n sekä kuluttajansuojalain 7 luvun 13 §:n 4 momentin ja 7 a luvun 10 §:n 2 ja 3 momentin säännökset palkitsemisesta ja tämän lain 9 luvun 2—5, 5 a—5 d ja 6—21 §:n säännökset riskienhallinnasta;

-----  
7) tämän lain 8 a luvun 1—3, 8 ja 9 §:n säännökset luottolaitoksen ja konsolidointiryhmän velvollisuudesta laatia ja tarkastaa 3 §:n ja 4 §:n 1 momentin mukainen elvytyssuunnitelma sekä konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman hyväksymisestä, 9 a luvun 7 §:n 3 momentin säännös rahoitustuen tarjoamista koskevan aikomuksen ilmoittamisesta viranomaisille ja 11 luvun 5 a §:n 3 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta;

8) tämän lain 2 a luvun säännökset omistusyhteisöstä;

9) tämän lain 11 luvun 6, 6 a ja 6 c §:n säännökset harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta sekä 9 §:n säännökset maksuvalmiutta koskevasta lisävaatimuksesta;

10) tämän lain 3 a luvun säännökset yritysjärjestelyistä, merkittävän omistusosuuden hankkimisesta sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksesta.

Seuraamusmaksua ei voida määrätä 1 momentin 4, 5 ja 9 kohdan nojalla muille kuin luottolaitokselle ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä sekä

sellaiselle kyseisen oikeushenkilön johtoon kuuluvalla henkilöllä, jonka velvollisuuksien vastainen teko tai laiminlyönti on.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi seuraavien EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten rikkominen tai laiminlyönti:

1) 92 artiklan 1 kohdan säännös omien varojen vaatimuksesta;  
2) kolmannen osan III osaston 2 luvun säännökset tiedonkeruuta ja ohjausta ja hallintaa koskevista vaatimuksista;

4) neljännen osan säännöksiä asiakasta tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmää koskevia suuria asiakasriskejä;

5) 430 artiklan 1—3 kohdan sekä 430 a säännökset ilmoitettavista tiedoista;

8) 429 artiklan säännökset vähimmäisomavaraisuusasteen laskennasta ja seitsemännen osan säännökset vähimmäisomavaraisuusasteen laskennan poikkeuksista;

9) 431 artiklan 1—3 kohdan ja 451 artiklan 1 kohdan säännökset julkistamisvaatimuksista;

10) 413 ja 428 b artiklan säännökset pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta;

11) säännökset riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tai omien varojen vaatimusten laskentaa koskevista vaatimuksista ja kolmannen osan II—VI osaston säännökset ohjaus- ja hallintojärjestelmistä;

12) kuudennen osan I ja IV osaston säännökset maksuvalmiusvaatimuksen tai pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaa koskevista vaatimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 säännökset, jotka on annettu näiden säännösten nojalla;

13) 28, 52 ja 63 artiklan säännökset maksuista omiin varoihin sisältyvien välineiden haltijoille;

14) kolmannen, neljännen, kuudennen tai seitsemännen osan säännökset emoyrityksenä toimivan laitoksen tai omistusyhteisön vakavaraisuusvaatimuksista konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla;

15) toisen osan säännökset omiin varoihin liittyvistä koostumusta, edellytyksiä, oikaisuja ja vähennyksiä koskevista vaatimuksista.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 4 momentissa säädetyn lisäksi:

1) mainituissa momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset ja määräykset;

2) luottolaitosdirektiivin, kriisinratkaisudirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset;

3) Finanssivalvonnan päätökset, jotka on annettu tämän lain tai EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten perusteella.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 4 momentissa säädetyn lisäksi seuraamusmaksu voidaan määrätä 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalla, avainhenkilöllä tai henkilöllä, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muulle luonnolliselle henkilöllä, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan, taikka omistusyhteisössä vastaavassa asemassa olevalle henkilöllä.

## 22 luku

### Valvontavaltuudet

## 2 §

### *Uhkasakko*

Finanssivalvonnan määräämään uhkasakkoon sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:stä poiketen tätä pykälää, jos kyseessä on 2 momentissa tarkoitettu laiminlyönti tai rikkomus.

Finanssivalvonta voi uhkasakolla velvoittaa luottolaitoksen tai omistusyhteisön täyttämään velvollisuutensa, jos luottolaitos tai omistusyhteisö toiminnassaan laiminlyö noudattaa tai rikkoo tämän lain 20 luvun 1 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettuja säännöksiä tai päätöksiä.

Uhkasakko voidaan, jos siihen on erityistä syytä, kohdistaa myös luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle, avainhenkilölle tai henkilölle, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan taikka omistusyhteisössä vastaavassa asemassa olevalle henkilölle.

Uhkasakon enimmäismäärä on yhden päivän ajalta enintään:

1) oikeushenkilön osalta viisi prosenttia sellaisesta keskimääräisestä päiväkohtaisesta nettoliiketoiminnasta, joka tarkoittaisi Finanssivalvonnasta annetun lain 40 b §:n 2 momentin 1 kohdassa tai 40 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua vuotuista kokonaisnettoliiketoimintaa jaettuna 365:llä; ja

2) luonnollisen henkilön osalta 50 000 euroa.

Uhkasakko voidaan tuomita maksettavaksi enintään kuuden kuukauden ajalta.

Uhkasakko asetetaan juoksevana uhkasakkona. Uhkasakon asettamiseen ei sovelleta uhkasakkolain (1113/1990) 9 §:ää. Uhkasakon tuomitsemisesta päättää Finanssivalvonta. Uhkasakon tuomitsemiseen ei sovelleta mainitun lain 10 §:n 2 momenttia. Uhkasakon asettamiseen ja tuomitsemiseen sovelletaan uhkasakkolakia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2026.

Helsingissä 9.7.2026

**Tasavallan Presidentti**

**Alexander Stubb**

Elinkeinoministeri Sakari Puisto